

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, OCTOBER – SPALIO 15, 2013 • Vol. CIV Nr. 121 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10-14-2013

JAV LB nuotr.

Posėdžiavo JAV LB Taryba

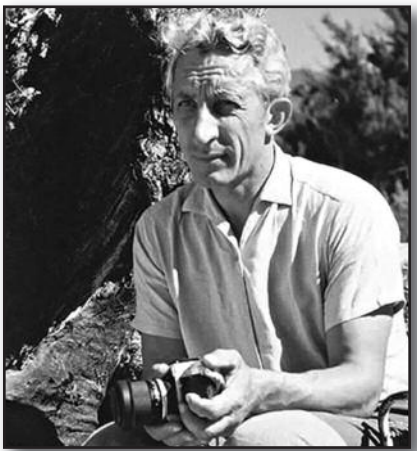
Spalio 12–13 dienomis Detroite vyko JAV Lietuvių Bendruomenės XX Tarybos II-oji sesija. Į ją atvyko ir svečių, tarp jų: Lietuvos URM Užsienio lietuvių departamento direktorė Gintė Damušytė, LR ambasadorius JAV Žygimantas Pavilionis, LR generalinis konsulas New Yorke Valdemaras Sarapinas, LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, Lietuvių Fondo Tarybos pir-

mininkas Marius Kasniūnas. Suvažiavimas baigėsi iškilinga vakariene, kurios metu koncertavo vyrų ansamblis iš Los Angeles „Tolimi aidai“, o dvi iškilios visuomenininkės – Marija Remienė ir Regina Narušienė – buvo apdovanotos už ilgametę veiklą Lietuvių Bendruomenėje. Bendroje nuotraukoje – suvažiavimo dalyviai ir svečiai.

ŠIAME NUMERYJE:

Cicero bendruomenė Edvardui Šulaičiui suruošė gimtadienio šventę. – 4 psl.

Olego Truchano 90-sis gimtadienis paminėtas paroda. – 6 psl.

R. Meilutytė pagerino planetos rekordą

Maskva (ELTA) – Lietuvė Rūta Meilutytė Rusijos sostinėje Maskvoje trečiajame pasaulio plaukimo taurės etape (25 m baseinas) 0,34 sek. pagerino planetos moterų 100 m plaukimo krūtine rekordą.

Olimpinė ir pasaulio čempionė finale šeštadienį nuotolį įveikė per 1 min. 2,36 sek.

Ankstesnis pasaulio rekordas (1 min. 2,70 sek.) nuo 2009 metų gruodžio 19 dienos priklausė amerikietei Rebecca Soni.

16-metė R. Meilutytė atrankos varžybose tarp 34 plaukikių buvo trečia (1 min. 6,03 sek.).

EPA-ELTA nuotr.

Kaip tampama nesustabdomu

DALIA CIDZIKAITĖ

Knygos, kurios autorė yra Californijoje gyvenanti lietuvė Inga Lizdenytė, nerasite internete ar knygyne. Nors ji jau parašyta, kol kas ji guli autorės kompiuteryje. Šiuo metu Inga ieško žmonių, norinčių ir galinčių prisidėti prie jos autobiografinės knygos anglų kalba „Unstoppable“ išleidimo. Jeigu jai tai pavyks, ateityje autorė norėtų knygą išleisti ir lietuvių kalba.

Inga – žmogus, kurio gyvenimas išvagotas itin staigių ir skausmingų posūkių. Vienas iš tokių – nelaimė Lietuvos kelyje – Ingos gyvenimą pakeitė iš esmės. Pakeitė ne tik išorinį, bet ir vidinį pasaulį. Šiandien Inga ne tik savimi pasitikinti moteris, be aplinkinių pagalbos galinti pasirūpinti savimi, ne tik turinti profesiją ir dirbanti jai patinkantį darbą, bet ir pasiruošusi padėti kitiems.

Inga įsitikinusi, jog jos knyga, parašyta sekant Amerikoje populiarių savęs tobulinimo („selfhelp“) knygų pavyzdžiu, pasakojanti tikrą jos gyvenimo istoriją, paremtą tikėjimu Dievu, padės ne vienam sunkioje padėtyje pakliuvusiam žmogui. „Praėjo 13 metų po įvykio, ir šiandien galiu drąsiai pasakyti, kad mūsų likimas priklauso ne nuo to, kas mums atsitinka, bet nuo to, kaip mes į tai žiūrime ir ką mes darome po to“, – el. laiške rašo lietuvė. Ir priduria: „Perėjusi ‘per dykumą’ tapau jautri kitų skausmui ir jų sunkumams, ir labai noriu padėti kitiems išeiti iš jų dykumos.“ – 3 psl.

Inga Lizdenytė.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Patarimo klauski pas tą, kuris pats save moka tvarkyti, – L. da Vinci

Pirmadienį į kas pusmetį rengiamą Lietuvos katalikų spaudos draugijos tarybos direktorių posėdį Tėvų marijonų vienuolyne buvau pakviesta ir aš – marijonų vienuolija nori žinoti, kaip sekasi redaguoti „Draugą“. Su tarybos nariais mes susitinkame ir aptariame einamuosius reikalus nuolat, tačiau Tėvus marijonus matysiu pirmą kartą nuo to laiko, kai buvau jiems pristatyta.

Ką pasakyti po pusmečio darbo – galvojau. Hmm... kažkokių ypatingų žinių lyg ir nėra. Tiesiog vyksta darbas. Darbas toks intensyvus, kad dienos pralekia kaip sekundės, savaitės – kaip minutės, o mėnesiai – kaip valandos. Redakcijoje mūsų labai nedaug (juokaudami sakome – laikraštį leidžiame 3,5 žmogaus), tad sukamės kaip voverės rate. Tačiau – kas svarbu – nors komanda ir maža, tai – komanda. Dirbame iš tiesų sutartinai, kiekvienas prisitaikęs prie esamų sąlygų kaip galima geriausiai. Prisiėmę papildomo krūvio, patobulinę ankstesnį redakcijos veikimo „mechanizmą“ – kad laikrodis eitų, nevėluotų, nors ir su mažiau sraigtelių.

Žinoma, tuo pačiu metu mes siekiame, kad komanda didėtų. Į platesnį „Draugo“ giminės ratą jau

Iš redakcijos

RAMUNĖ LAPAS

priimti nauji nariai: Vaida Lowell, kuri stengiasi aprėpti įdomų ir aktyvų Rytų pakrantės lietuvių gyvenimą (ji taip pat veda „Draugo“ Facebook); Vitalius Zaikauskas, kalbinantis pareigūnus aktualiomis temomis; Dainius Ruževičius, redaguojantis sporto puslapį (prie jo netrukus prisijungs ir jaunesnis kolega – juk sporto negali būti per daug!). Kalbamės su žurnalista iš Californijoje ir Ohio, kurie atitinkamai nušviestų Vakarų pakrantės ir Vidurvakarių (už Čikagos ribų) lietuvių gyvenimą.

Į laikraščio puslapius grąžiname kai kuriuos anksčiau skaitytojų pamėgtus skyrelius, tokius kaip „Spygliai dygliai“, „Socialiniai patarimai“. Sukūrėme ir naujų skilčių: „Didysis pokalbis“, „Romantiška neromantiška profesija“, „Visi mėgsta kiną“, „Klausiamo kunigo“ ir kt. Planų ir idėjų yra labai daug; deja, jų įgyvendinimas nevyksta taip greitai kaip norėtusi. Bet tai nenuostabu – žmogus per dieną

gali padaryti tik tiek, kiek gali padaryti.

Netrukus „Draugas“ turės „broliuką“ – anglų kalba leidžiamą laikraštį „Draugas News“, kurį pristatysime jums jau labai greitai. Taipogi norėtume, kad redakcija taptų savotišku

kultūriniu klubu ir todėl pradėsime ruošti kamerinius kultūrinius renginius – filmų peržiūras, knygų sutiktuves ir pan. Pirmas toks renginys – jau spalio 25 d. 7 val. v. Pristatysime naują dokumentinį filmą apie dr. Petrą Kisielių, kurio gyvenimas buvo tampa-riai surištas su „Draugu“.

Maloniai nuteikia nauji (arba po ilgesnio laiko sugrįžę) autoriai, kurie dalinasi savo talentu su skaitytojais. Paminėsiu vieną – R. John Rapsį, kurio labai įdomi istorija apie lietuvių Prancūzų Svetimšalių Legione Maroke, perpinta asmenine patirtimi ir išpūdziais, baigiama spausdinti šios dienos laidoje. Tokių „staigmenų“ norėtusi sulaukti dažniau. Tad labai skatinu – turite ką papasakoti – rašykite! Dalinkitės nuotraukomis, prisiminimais, mintimis ir patyrimais. „Draugą“ mes turime skaityti visi, į jį rašyti kas gali, jame skelbtis, nes jis – po 104 metų – lieka ir turi likti mūsų laikraščiu!

Ką byloja enciklika „Lumen fidei“?

GEDIMINAS MIKELAITIS

Popiežiaus Pranciškaus liepos mėnesį paskelbta enciklika „Lumen fidei“ („Tikėjimo šviesa“) rugsėjo mėnesį buvo išleista lietuviškai. Popiežius Pranciškus šią encikliką pavadino dokumentu, parašytu „keturiomis rankomis“, turėdamas omenyje savąsias ir pirmtako Benedikto XVI. Pastarasis popiežius ją buvo pradėjęs rašyti kaip Tikėjimo metams skirtą encikliką. Kai kurios temos būdingos Benediktui XVI ir, akivaizdu, yra jo suformuluotos: tai reliatyvizmo grėsmė, tikėjimo ir tiesos santykis, tradicijos ir modernumo susidūrimai, magisteriumo svarba bei teologijos reikšmė tikėjimui. Ši enciklika apie tikėjimą tarsi užbaigia dieviškosios dorybės skirtą trilogiją: popiežiaus Benedikto XVI parašytas: „Deus Caritas Est“ (2005) – apie meilę ir „Spe Salvi“ (2007) – apie viltį.

Kokias Bažnyčios mokymo gaires nubrėžia ir kaip pagrindinį tikinčiojo asmens bruožą vertina naujojo popiežiaus Pranciškaus pirmoji enciklika? Pirmas joje pastebimas dalykas – tai atvirumas šiuolaikinio pasaulio iššūkiams, su kuriais susiduria dabartinis tikėjimas. Moderniosios netikėjimo pasaulėžiūros įvardija tikėjimą kaip tamsumą ir tuštumą. Friedrich Nietzsche dėl to kaip tik kritikavo krikščionių mokymą, nes jis esą atima iš gyvenimo naujoviškumą ir taip susiaurina žmogaus egzistenciją. Tikėjimas atrodo tartum šviesos iliuzija, tarsi apgaulinga šviesa. Tai atrodo kaip pasirenkamas dalykas, kaip viena iš reliatyvistinių teorijų. Ji esą veda ne į tiesą, o kaip tik ją užtemdo. Subjektyvus protas negali nurodyti į tiesą vedančio objektyvaus kelio. Dėl tiesos krizės šiuolaikinė kultūra pripažįsta technikos tiesą – tai, ką galima patirti bei patikrinti įrenginiais, patirtimi, eksperimentais, pojūčiais. Nuo tiesos atskirtas tikėjimas ima atrodyti kaip gražaus jausmo, laimės iliuzija. Jis lieka individo subjektyviu įsitikinimu, neapimančiu nei jo gyvenimo tikslo, nei prasmės.

Enciklika primygtinai primena, kad tikėjimas nėra gatavas ir užbaigtas dalykas, kad tikėjimas nėra žmogaus rankų sukurtas stabas, kurį dėl žmoniškų silpnybių garbiname. Tikėjimas – tai ieškojimas tie-

sos, kuri yra gilesnė ir aukštesnė už žmogaus protą. Relingingas žmogus stengiasi atpažinti Dievo ženklus savo gyvenimo kasdienybėje, savo darbuose ir Visa-toje. Dievo ieškojimo pavyzdys galėtų būti išminčiai, kuriuos žvaigždė atvedė į Betliejų. Dievo šviesa jiems pasirodė kaip žvaigždė, kaip kelias. „Relingingas žmogus yra pakeliui ir turi būti pasirengęs būti vedamas, išeiti iš savęs, kad surastų Dievą, kuris visada kelia nuostabą“. Nuoširdžiai ieškantiems aukščiausios tiesos Dievas duoda vienintelį atpildą – patį save. Tikėjimas iš tikrųjų nėra sausa abstrakcija, bet taip pat klausymasis, regėjimas ir net lytėjimas. Iš tikrųjų tikėjimas prašo, kad jį pažintume protu; o protas, pasiekęs ieškojimo viršūnę, pripažįsta, jog negali apsieiti be to, ką jam rodo tikėjimas. Teisingas tikėjimas kreipia protą atsiverti iš Dievo sklindančiai šviesai, kad galėtų Dievą labiau pažinti. Taigi Dievo ieškojimas atveda žmogų prie asmeninio tiesos pažinimo.

Trečia enciklikos gairė – tikėjimas yra įtikėta

meilė. Tai yra atsakymas į mus pamilusį Žodį, mūsų užkalbinimą, mūsų pašaukimą vardu. Patikime, pasitikime tokia meile, kuri ištarta nepajudinamu įsikūnijusiu ištikimybės Žodžiu. Šv. Augustinas tai aiškina šitaip: „Žmogus yra tikintis (fidelis), tikėdamas žadančiu Dievu; Dievas yra ištikimas (fidelis), duodantis tai, ką žmogui pažadėjo“. Toks tikėjimas apima visą asmens egzistenciją, iki pat kančios ir mirties gelmių. Kaip tik silpnume ir kančioje išskyla Dievo jėga, kuri nugali žmogaus silpnumą bei kančią. Tikintysis žino, kad kančios neįmanoma panaikinti, bet jai galima suteikti prasmę. Jis žino, kad kančia gali virsti meilės Dievui aktu, o kartu tikėjimo bei meilės augimo pakopa.

Pagaliau tikėjimas yra kūrimas, statydinimas. Jis yra ne tik kelias, bet ir vidinis tvirtumas, įsitikinimas, moralinio gėrio kaupimas ir kartu rengimas vietos, kur žmogus galėtų gyventi kartu su kitais. Taip tikėjimas apšviečia žmonių santykius, nes gimsta iš meilės ir vadovaujasi Dievo meilės dinamika.

Tikėjimas, kaip asmens ir Dievo pokalbis bei dialogas, taip pat yra perdavimas. Tikėjimas perduodamas asmens asmeniui, kaip ugnis, išsižiebianti nuo kitos liepsnos. Tikėjimo gyvenimas neatsiejamas nuo santykio. Jis kyla iš kitų, kurie tikėjimą liudijo ir perdavė. Enciklikos žodžiais tariant, „tikėjimo praeitis, tas Jėzaus meilės aktas, davęs pasaulyje pradžią naujam gyvenimui, pasiekia mus per kitų, liudytojų, atmintį ir yra gyvas nepakartojamame atminties subjekte – Bažnyčioje“. Taip tikėjimas saisto bei jungia visą visuomenę per Bažnyčią ir Kristaus įsteigtus sakramentus. Tikėjimo išpažinimas, sakramentų šventimas, Dekalogo laikymasis ir malda ir yra Bažnyčios perduodamas atminimo lobis. Tai kartu „įrankiai“, kuriais Bažnyčia perteikia tikėjimo turinį šeimoje, bendruomenėje, darbe, mirties akivaizdoje.

Enciklika „Lumen fidei“ duoda įžvalgų ir supratimo, kas yra tikėjimas šiuolaikinėje visuomenėje ir kaip jį auginti bei atnaujinti savo gyvenime.

DRAUGAS
(USPS–161000)
THE LITHUANIAN WORLD–WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629–5532.
Tel.: 773–585–9500. Fax.: 773–585–8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.
Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629–5532

GARBĖS PRENUMERATA **\$250.00**
JAV – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$80.00** • 3 mėn. **\$57.00**
Pirma klase: kasdien – **\$340.00** • visos savaitės **\$240.00**
Kanadoje (USD): – metams **\$390.00** • 1/2 metų **\$210.00** • 3 mėn. **\$110.00**
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams **\$615.00** • 1/2 metų **\$315.00**
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams **\$120.00** • 1/2 metų **\$66.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV – metams **\$95.00** • 1/2 metų **\$70.00** • 3 mėn. **\$48.00**
Kanadoje (USD): – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$120.00** • 3 mėn. **\$75.00**
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams **\$220.00** • 1/2 metų **\$120.00**
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams **\$70.00**

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:
redakcija@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Kaip tampama nesustabdomu

Atkelta iš 1 psl.

Apie knygą „Nesustabdoma“, jos parašymo aplinkybes kalbuosi su autore **Inga Lizdenyte**.

Inga, nuo mažų dienų girdime, jog mūsų likimas yra mūsų pačių rankose. Bet, kaip rodo gyvenimas, ne visiems mums pavyksta tapti savo gyvenimo šeimininkais. Jūsų atvejis kitoks ir ypatingas – po nelaimingos avarijos netekote abiejų kojų, nevaldoma liko kairė ranka. Ką Jums reiškia būti savo gyvenimo šeimininke?

Po avarijos labai daug girdėjau: „Na, ką darysi... Toks jau tavo likimas. Turi tiesiog susitaikyti su tuo.“ Būsiu atvira, mane labai erzindavo tokie pasakymai. Niekada su jais nesutikau ir atsakydavau: „Ne, ne toks mano likimas ir aš nesiruošiu su tuo taikytis. Susikursiu tokį likimą, kokį aš noriu. Noriu gyventi, o ne egzistuoti.“ Aš nusprendžiau kovoti.

Negaliu grąžinti savo kojų ir kairės rankos, bet galiu pakeisti savo gyvenimo aplinkybes. Niekas – nei avarija, nei skausmas, nei sunkumai ar kitos kliūtys – negali nulemti to, kaip jaučiuosi ir kaip toliau gyvensiu savo gyvenimą. Tai yra mano gyvenimas, ir koks jis bus, priklauso nuo manęs pačios, o ne nuo kitų žmonių ar susidariusių aplinkybių.

Tvirtai tikėjau, kad viskam yra priežastis, kad mano gyvenimas yra Dievo rankose ir aš darysiu viską, ką galiu, kad grįžčiau į gyvenimą. Viduje tvirtai nusprendžiau gyventi visavertį gyvenimą, nesvarbu, kiek pastangų man tai kainuotų. Norėjau būti tarp žmonių ir bendrauti, norėjau dirbti, keliauti ir būti naudinga kitiems. Ačiū Dievui, šiandien gyvenu būtent taip, kaip tada nusprendžiau, nors tada tai atrodė praktiškai neįmanoma.

Praėjo 13 metų po įvykio, ir šiandien galiu drąsiai pasakyti, kad mūsų likimas priklauso ne nuo to, kas mums atsitinka, bet nuo to, kaip mes į tai žiūrime ir ką mes darome po to. Visus šiuos trylik metų dedu pastangas ir siekiu savo tikslų. Tikiau, kad kiekvienas tai gali, tik tai priklauso nuo žmogaus įsitikinimų, požiūrio, noro dėti pastangas bei mokėti kainą už to tikslo pasiekimą.

Kokių vidinių ir išorinių pastangų prirėikė tapti „nesustabdoma“?

Labai daug kas manęs klausia, iš kur pas mane tiek stiprybės. Mano atsakymas yra toks, kokio žmonės kartais nesupranta arba jį priima paviršutiniškai – mano stiprybės šaltinis yra Jėzus. Tikėjimas man duoda vilties ir jėgų gyventi. Tikėjimas duoda jėgų ir ištvermės pakelti tiek emocinį, tiek fizinį skausmą. Būdavo dienų, kai nenorėjau sulaukti ryto. Bet po vakarinės maldos pabudusi ryte iš kažkur pajusdavau gavusi jėgų ir noro toliau kovoti dėl savo gyvenimo. Po maldų tai, kas atrodė neįmanoma, tapdavo mano gyvenimo kasdienybe. Malda turi labai didžiulę galią. Tikėjimas į Jėzų man nėra religija, tai yra neatsiejama mano gyvenimo dalis. Mano knyga yra gyvas Dievo meilės ir Jo išpūdingos jėgos atstatyti tai, kas yra sulaužyta, liudijimas.

Be tikėjimo, dar yra sąmoningas pasirinkimas nepasiduoti ir kovoti tol, kol pasieksiu norimą rezultatą. Turėjau kovoti dėl savo svajonės vaikščioti su kojų protezais, turėjau atkakliai ir nepailstamai kovoti dėl tokio gyvenimo, kokį turiu šiandien. Niekam neleidau atkalbėti savęs nuo savo svajonių ir tikslų, neleidau jokioms kliūtims mane sustabdyti. Sprendimas niekada nepasiduoti, ryžtas kovoti dėl norimo tikslo iki galo ir atkaklumas padarė mane „nesustabdoma“. Ne veltui taip ir knygą pavadinau. Skaitytojas pamatys, kad aš daug kartų kritau ir daug kartų susižeidžiau. Kartais smūgiai atrodė sunkiai pakeliami. Teko patirti daug nusivylimo, nevilties ir išdavystės, bet visada kėliausi irėjau toliau į priekį. Ačiū Dievui, šiandieną gyvenu visavertį gyvenimą, ir, tiesą pasakius, esu laimingesnė nei prieš avariją.

Ar ir jei taip, kaip žmogų pakeičia fizinė negalia?

Knygos „Unstoppable“ viršelis.

Penny Wolin nuotr.

Visiškai pasikeitė mano požiūris į gyvenimo vertybes. Fiziniai sunkumai ir su tuo susijusios kliūtys padarė mane ištvermingą, atkaklią ir daug jautresnę kitų skausmui.

Ko, Jūsų nuomone, reikia, kad žmogus, turintis negalią, pasijustų ir taptų visaverčiu visuomenės nariu?

Na, pirmiausia pats žmogus, turintis negalią, turi nesėdėti ir neverkti dėl savo sulaužyto likimo, kaltindamas Dievą, likimą ar dar kažką. Jis pats turi suprasti, kad jis yra visavertis žmogus, tik turintis gyventi kiek kitaip. Tai, kaip tu žiūri į save, taip ir kiti į tave žiūrės. Aš pati niekada nelaikiau savęs „neigalia“, ir su manimi bendraujantys net pamiršta apie mano fizinę negalią. Pasitaiko tokių atvejų, kai vairuotojas įlipa į automobilį neįdėjęs mano vežimėlio, kadangi aš pati iš vežimėlio persėdu į automobilį ir jis apie mano negalią tiesiog užmiršta.

Labai svarbu yra miesto bei transporto pritaikymas tokiems žmonėms. Žmogus, turintis negalią, yra lygiai toks pat žmogus, kaip ir visi kiti, turintis jausmus, norus ir siekius. Bet jo poreikiams nepritaikyta aplinka priverčia jį pasijusti nereikalingu ir nevisaverčiu. Todėl ir teko išvažiuoti iš Lietuvos, nes negalėjau ilgiau žiūrėti, kaip mano gyvenimas bėga tarp keturių sienų. Man buvo labai sunku palikti savo Vilnių, savo šeimą ir draugus. Bet tokia buvo mano noro būti visaverčiu žmogumi kaina.

Taip pat labai svarbu yra visuomenės požiūris į neįgalų. Neįgaliam žmogui yra labai skaudu susitaikyti su drastiškais pokyčiais savo gyvenime, ir kai jis, išėjęs į visuomenę, yra varstomas žvilgsnių, tarsi sakančių, jog jis neprilygsta jiems, tai prideda dar daugiau skausmo. Todėl kai pirmą kartą atskridau į Ameriką, negalėjau atsistebėti žmonių teigiamu ir pagarbiu požiūriu ir neįgalų, į visuomeninio transporto ir pastatų pritaikymus žmonėms su vežimėliais. Tik ten pirmą kartą po išgyventos traumos pasijutau visaverčiu žmogumi.

Vadinasi, savo gyvenimą skirstote į gyvenimą iki Amerikos ir apsigyvenimo joje? Ką Jums davė Amerika?

Man buvo labai sunku palikti Lietuvą. Tačiau Amerika man davė tai, ko niekada neturėjau Lietuvoje, ir neturėčiau dabar, jei būčiau likusi ten gyventi. Amerika suteikė galimybę pasijusti visaverčiu visuomenės nariu, kuris, nepaisant patirtų traumų, yra gerbiamas ir vertinamas. Galiu išeiti iš namų, galiu naudotis visuomeniniu transportu ar įeiti į bet kokį pastatą be jokių kliūčių. Amerikoje žmogus, turintis negalią, visur turi pirmenybę. Galiu keliauti ir džiaugtis gyvenimu. Gyvendama Amerikoje daugiau keliavau negu iki avarijos. Čia aš dirbu, mokausi, esu naudinga kitiems ir tiesiog gyvenu.

Iš kur semiatės jėgų padėti ne tik sau, bet ir kitiems? Kaip ir sakiau, mano jėgų šaltinis yra Dievas. Dievas ir tikėjimas Juo užima svarbią vietą mano gy-

venime. Mano tikėjimas Dievu yra gyvenimo būdas sekant Šv. Raštu, o ne pamąstymai, kad gal ten kažkur danguje yra tokia mistinė būtybė „Dievas“, ar nuėjimas į bažnyčią per Velykas ir Kalėdas. Tikėjau ir prieš avariją, bet reanimacijoje, kai mano gyvybė buvo arti užgesimo, patyriau tai, ko niekada nesu patyrusi ir net sunkiai žodžiais galiu tai apibūdinti. Tos akimirkos visiškai pakeitė mane ir mano tolesnį santykį su Dievu. Mano gyvenimas yra pilnas stebuklų, kurių negaliu paaiškinti niekaip kitaip kaip Dievo atsakymu į mano maldas. Aš labai daug dirbau ir įdėjau daug pastangų į savęs ir savo gyvenimo tobulinimą, bet tai Dievas, kuris suteikė man jėgų, drąsos ir sugebėjimo pasiekti savo tikslus ir atkurti savo gyvenimą.

Vidinė stiprybė yra dvasinė sąvybė, kurios negali suteikti sėkminga karjera ar įsigyti daiktai. Jėgų ieškau ir jų gaunu maldoje.

Nežinau, iš kur tas noras padėti kitiems. Jis tiesiog yra. Man paprastas „ačiū“ ir šviesa bei viltis žmogaus akyse yra didžiulė dovana. Aš juokaudama sakau, kad jei būčiau milijonierė ir man nereikėtų uždirbti pinigų pragyvenimui, vis tiek dirbčiau šioje profesijoje, nes man tai teikia daug džiaugsmo.

Kokiam skaitytojui skiriama Jūsų knyga?

Knyga „Nesustabdoma“ dedikuojama mano broliui. Niekada nelaikiau savęs rašytoja, bet, kaip sakoma, Dievas turi savo planą. Vieną dieną gavau žinutę iš brolio. Jis prašė padėti jam, nes jo gyvenimas griuvo. Meldžiausi, sakydama: „Dieve, kaip gi aš jam galiu padėti? Ką aš galiu padaryti dėl jo?“ Ir tą minutę atėjo labai aiški mintis: „Parašyk jam laišką.“ Pradėjau rašyti apie tai, kas man padėjo atsitiesti po tragedijos ir sėkmingai kurti savo gyvenimą iš naujo. Po kiek laiko brolis parašė, kad mano laiskai išgelbėjo jam gyvybę. Jis paprašė rašyti toliau ir išleisti knygą, kuri padėtų kitiems.

Mano knyga skirta kiekvienam, kuris yra neviltyje ir trokšta pakeisti savo gyvenimą, kiekvienam, kuris ieško įkvėpimo gyventi ir siekti tai, ko jis iš tikrųjų trokšta, taip pat ieško tikėjimo sustiprinimo, paraginimo ir atsakymų, kaip pagerinti gyvenimo kokybę. Joje taip pat rasite konkrečius asmens tobulinimo patarimus, kurie padėjo man išbristi iš depresijos ir turėti stiprų teigiamą požiūrį, leidusį pakeisti savo beviltišką padėtį ir savo gyvenimą.

Kuo knyga skiriasi nuo kitų panašaus žanro knygų?

Mano knyga bus kitokia nei kitos dvasinės, savęs tobulinimo ir autobiografinės knygos, nes visa tai rasite vienoje knygoje. Knygoje taip pat bus mano rašyti laiskai broliui.

Dažnai, skaitydama asmens tobulinimo knygą, aš klausiu savęs: o kaip pats autorius to išmoko, kodėl turėčiau juo tikėti? Tai, ką aš rašau, aš pati ir išgyvenau, ir žinau, apie ką kalbu. Skaitytojas pamatys mano pačios kelionę.

Ar turite planų knygą paskelbti lietuvių kalba? Ar manote, jog ji reikalinga lietuviškai visuomenei?

Taip, būtinai noriu ją išleisti ir lietuvių kalba. Dalis jos jau yra lietuvių kalba, nes laiškus broliui rašiau lietuviškai. Lietuviai yra linkę labiau kreipti dėmesį į problemas, negu į gerąją gyvenimo pusę. Lietuvių tautai yra prigimtas pasakymas „toks tas likimas“, o ne galimybių, kaip išspręsti sunkumus ir pakeisti blogas gyvenimo aplinkybes, ieškojimas. Lietuvoje jaučiausi tarsi būčiauėjusi prieš srovę vien dėl savo teigiamo mąstymo ir „nesustabdomo“ charakterio. Labai myliu savo šalį ir tautą ir nuoširdžiai noriu perduoti jai tai, kas padėjo man atsitiesti, kas suteikė vilties ir tikėjimo, jog galima pakeisti savo gyvenimo aplinkybes, jei tik to tikrai norima.

Jei norite paremti Ingos knygos išleidimą, parašykite jai ingamail@gmail.com arba apsilankykite jos tinklalapyje www.ingalizdenyte.com. Knygą taip pat galite paremti apsilankę „KickStarter“ internetiniame puslapyje adresu: www.kickstarter.com/projects/1643148275/unstoppable. Iki šiol Ingos projektą yra parėmę 20 žmonių, tapkite vienu iš jų! Paskubėkite, nes parama knygai per „KickStarter“ bus renkama iki š. m. lapkričio 14 dienos.

TELKINIAI

Cicero, IL

„Maratono medalis” Edvardui Šulaičiui

Cicero Šv. Antano parapijoje paminėtas žurnalisto 85-tas gimtadienis

„Ilgiausių metų” sukaktuvininkui žurnalistui Edvardui Šulaičiui gieda Cicero lietuviai ir svečiai. Iš k.: Jūratė Šulaitienė, Alberto Glavinskas su žmona, Algimantas Kezys, Sandra ir Bronius Abručiai ir Leonas Šula Šulaitis su žmona.

Jono Kuprio nuotr.

Prie šventinio torto.

VIDA KUPRYTĖ

Spalio 13 d. po šv. Mišių Cicero Šv. Antano bažnyčioje susirinko parapijiečiai, kaimynai ir geri draugai pasveikinti žurnalistą Edvardą Šulaitį, švenčiantį savo 85 metų gimtadienį ir varduves.

Ciceriškiai gėrasi savo žurnalistu

Cicero lietuviai, kurių telkinyje Edvardas Šulaitis gyvena nuo 1949 metų, ypatingai džiaugiasi, turėdami žurnalistą savo būryje, ir pirmi suskubo jį sveikinti. Jo nepailstamo darbo dėka, ciceriškių veikla yra įamžinta „Draugo”, „Amerikos lietuvio” ir kitų išeivijos laikraščių puslapiuose. Audronė Bernatavičienė pasveikino jubiliatą Lietuvių Bendruomenės Cicero apylinkės ir Cicero lietuvių kavutės lankytojų vardu, įteikdama jam puokštę gėlių bei aprišdama Aldonos Bikulčienės padovanota lietuviška juosta. Mokytoja Bikulčienė apibūdino žurnalisto gyvenimo svarbesnius tarpsnius: jis gimė 1928 m. spalio 15 d. Kybartuose, kur lankė Kybartų gimnaziją. Karo vėtrų buvo nublokštas į Vokietiją, o 1949 m. atvyko į Ameriką ir apsigyveno Cicero, Illinois, su šimtais kitų lietuvių išeivių. 1953–1957 m. tarnavo JAV kariuomenėje, o atitarnavęs, baigė ekonomikos, prekybos ir žurnalistikos mokslus Čikagos universitete. Po to vyko šeimos kūrimas, vaikų auginimas ir brangaus laisvalaikio metu straipsnių rašymas. „Už nuopelnus Tėvynei”, buvo apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino Karininko kryžiumi, o „Už nuopelnus olimpizmui” Lietuvos tautinio olimpinio komiteto žvaigžde.

Jolita Kisieliūtė Narutienė sveikindama sukaktuvininką paminėjo, kad E. Šulaitis rašo reportažus nuo 18 metų amžiaus. Taigi, be perstojo informuoja lietuvių visuomenę net 64 metus! Ir nors visi galvoja, kad jis daugiausia rašo apie sportą, jo straipsnių temos yra apėmusios visas gyvenimo sritis.

Sveikinimų srautas

Edvardas Šulaitis gimtadienio proga sulaukė per 50 sveikinimų paštu, internetu bei telefonu. Galvojama, kad gerų linkėjimų skaičius bus dar didesnis, nes tikroji žurnalisto gimimo diena buvo dar tik už dviejų dienų. Sukaktuvių minėjimo vedėja Aud-

ronė Bernatavičienė ir Cicero apylinkės valdybos narė Irena Messenger perskaitė rinktinius sveikinimus. Pirmieji sveikino buvę Lietuvos tautinio olimpinio komiteto nariai. Po to sveikino Vilkaviškio muziejaus direktorius Antanas Žilinskas, kuris ir pranešė, kad spalio 25 dieną muziejuje bus paminėtas E. Šulaičio ir fotografo Algimanto Kezio 85 metų jubiliejai. Didelį susidomėjimą sukėlė Pasaulio suvalkiečių draugijos pirmininko Leono Narbučio laiškas, kuriame šis pažymėjo, kad nors pats išeinąs iš pirmininko pareigų, bet žada aktyviai prisidėti prie Edvardo Šulaičio gimtojo miesto Kybartų muziejaus steigimo. Sveikino „Lietuvos aidą” sporto skyriaus darbuotojai, tarp jų Ladas Buragas ir Havajuose gyvenantis fotografas Saulius Sasnauskas.

Garbingi svečiai

Minėjime dalyvavo ne vien ciceriškiai, bet ir garbingi sukaktuvininko svečiai, atvykę iš toliau. Geriausius linkėjimus perdavė fotografas Algimantas Kezys, Amerikos lietuvio redaktorius Bronius Abrutis, buvęs „Lituanikos” futbolo komandos vadas Alberto Glavinskas, dr. Leonas Šula Šulaitis. Šiaurės Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sporto Sąjungos (ŠALFASS) pirmininkas Laurynas Misevičius, primindamas, kad tą patį rytą yra bėgamas Čikagos maratonas, ir jis netrukus dalinsias lietuviams bėgikams medalius, tad paskyrė pirmą „maratono medalį” Edvardui Šulaičiui, už nepailstamą

darbą žurnalistikos laukuose.

Paskutinis žodis sukaktuvininkui

Po visų sveikinimų ir pasivašinus Jūratės Šulaitienės ir Cicero kavutės šeimininkių paruoštomis vaisėmis bei išgėrus vyno taurę ir sugiedojus „Ilgiausių metų” į visus prabilo pats sukaktuvininkas. Edvardas Šulaitis prisipažino, kad žurnalisto darbas nelengvas. Buvo taip, kad sugrįžęs namo po darbo, vaikus išmaudęs, 10 valandą nakties sėsdavo rašyti ir dirbdavęs iki antros nakties. O šeštą – kelkis... Bet, pasak sukaktuvininko, kiekvienas žmogus turi savo misiją gyvenime, ir tą misiją reikia vykdyti. Būdamas Lietuvos sūnus, jis privalėjo atiduoti savo duoklę Lietuvai, kurią vykdė rašydamas. Sulaukęs 85 metų jubiliatas prisipažino, jog jėgos nėra tokios, kaip buvo kadaise, bet jis prižadėjo nepasiduoti. Kol galės, tol toliau dirbs lietuviams. Tai yra jo misija, jo pareiga.

Edvardo Šulaičio sukakties minėjimą vedė Cicero bendruomenės veikėjos Irena Messenger ir Audronė Bernatavičienė.

Lietuvos tekstilės paroda Čiurlionio galerijoje

Lietuvos tekstilinių paroda „LTextile“, tris mėnesius rodyta Philadelphia meno centre, pagaliau pasiekė ir Čikagą. Jos atidarymas Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave.) surengtas spalio 11-osios vakarą. Parodą pristatė Čiurlionio galerijos direktorė Laima Apanavičienė. Joje – žymių Lietuvos tekstilinių: Eglės Gandos Bogdanienės, Vlado Daškevičiaus, Alekso Gailiešos, Audriaus Lašo, Lauros Pavilonytės ir kt. darbai. Prie E. G. Bogdanienės ir L. Povilaitytės kūrinio iš ciklo „Velti sodai“. Parodoje apsilankė LR gen. konsulato darbuotoja Agnė Vertelkaitė. Jono Kuprio nuotraukos

Lietuvos suskystintų gamtinių dujų terminalas pristatytas JAV Kongreso nariams

Lietuvos ambasadorius JAV Žy-gimantas Pavilionis spalio 10 dieną JAV Kongreso Atstovų rūmų Energetikos ir komercijos komiteto nariams pristatė Lietuvoje sparčiai vystomo AB „Klaipėdos nafta“ suskystintų gamtinių dujų (SGD) importo terminalo projektą.

JAV Atstovų rūmų Energetikos ir komercijos komitetas surengė specialius klausymus ir forumą, skirtą aptarti geopolitines bei ekonomines SGD eksporto iš JAV sąlygų supaprastinimo pasekmes pasaulio rinkoms.

Renginio metu užsienio šalių ambasadoriai ir diplomatai iš Tailando, Singapūro, Pietų Korėjos, Indijos, Čekijos, Vengrijos, Japonijos, Puerto Riko, Haičio bei Lietuvos pristatė savo regionuose sparčiai vystomus SGD terminalų projektus, augančią SGD importo paklausą bei akcentavo dujų eksporto iš JAV į pasaulio rinkas didinimo teigiamus aspektus.

„Šią savaitę paskelbtos istorinės naujienos, kad JAV pagaliau aplenkė Rusiją išgaunant naftą ir dujas. Tai labai stiprus signalas pasaulio rin-

koms ir JAV partneriams. Lietuva sparčiai vysto savo SGD importo terminalo Klaipėdoje projektą. Tikimės, kad jau 2014 m. galėsime pradėti importuoti suskystintas dujas iš pasaulio rinkų. Mes sveikiname ir pirmuosius JAV administracijos žingsnius liberalizuojant SGD eksporto iš JAV į kitas pasaulio šalis, su kuriomis JAV kol kas nėra sudariusi laisvosios prekybos sutarčių, procedūras ir tikimės, kad vis daugiau JAV įmonių galės eksportuoti dujas į Europos rinkas“, – sakė Ž. Pavilionis.

Klausymams pirmininkavo JAV Atstovų rūmų Energetikos ir komercijos komiteto pirmininkas Fred Up-ton, posėdyje dalyvavo JAV Kongreso

nariai, šio komiteto nariai iš Ohio, Ne-braskos, Teksaso, Virginijos bei kitų valstijų, kuriose sparčiai auga dujų ir naftos išgavimas iš skalūninių uo-lienų.

Pasak Ž. Pavilionio, Lietuva pirmoji Baltijos jūros šiaurinėje dalyje tikisi pradėti importuoti suskystintas dujas ir todėl atidžiai seka JAV administracijoje bei Kongrese vykstančias diskusijas, kuriomis siekiama sutarti dėl palankesnių sąlygų suskystintų dujų eksportui į pasaulio rinkas.

Anot ambasadoriaus, Lietuva dėkinga JAV Kongreso nariui Michael Turner, kuris teikė siūlymus SGD eksporto licencijas NATO šalims išduoti paprasčiau ir greičiau.

Šiuo metu JAV Energetikos departamentas yra leidęs keturiems JAV SGD eksporto terminalams eksportuoti dujas į kitas pasaulio šalis, su kuriomis JAV dar nėra sudariusi laisvosios prekybos sutarčių, įskaitant ir į Europos šalis. Dar 21 JAV SGD eksporto terminalas ir energetikos kompanija yra paprašę leisti eksportuoti SGD į kitas pasaulio rinkas.

Lietuvos ambasada Washingtonė nuolat dalyvauja renginiuose JAV Kongrese, JAV administracijoje bei analitiniuose centruose ir pristato Lietuvos vystomą SGD importo terminalo Klaipėdoje projektą.

LR ambasada JAV info

„DRAUGA“
užsisakyti
saugiai, greitai
galite
ir internete –
www.draugas.org

Siūlome **automobilių gabenimą** į visas pasaulio šalis,
automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų,
asmens turto **perkraustymą** **1-708-599-9680**

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietos:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užėiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Wonders of Nature, 726 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

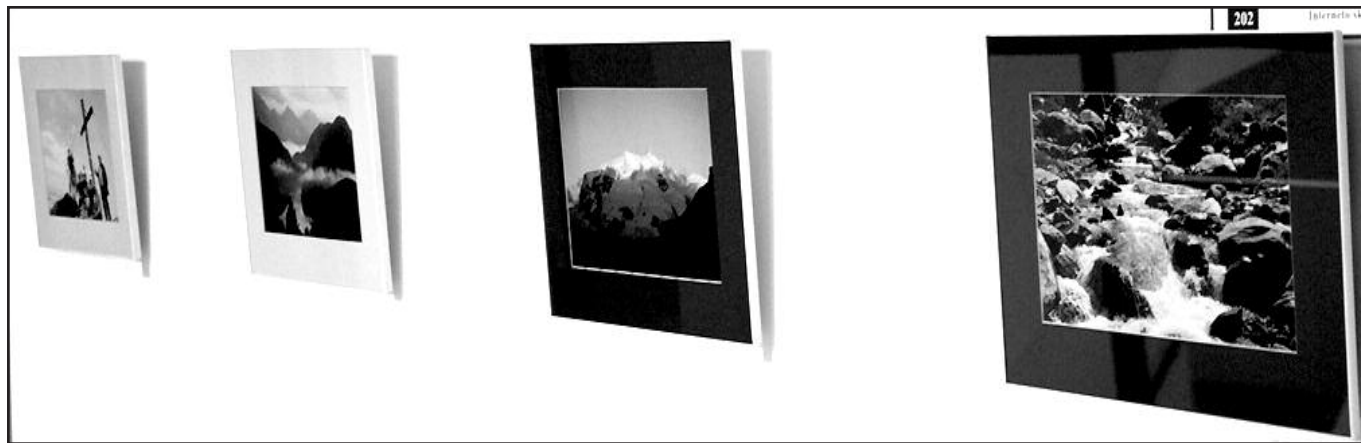
Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455

Šiaulių universiteto bibliotekoje prisimintas Olegas Truchanas

„Žmogus ir gamta yra neatsiejamą visumą“, – šiuos Olego Truchano žodžius jau daug kartų tarė Lietuvos ir Australijos gamtosaugininkai, fotografai, keliautojai, buriuotojai. Šie žodžiai, kaip renginio *moto*, nuskambėjo rugsėjo 23 d. Šiaulių universiteto bibliotekoje minint šiauliečio, gamtos mylėtojo ir saugotojo Olego Truchano gimimo 90-metį.

Olegas Truchanas (1923–1972) labiau buvo žinomas Australijoje bei Tasmanijoje negu Lietuvoje. Tik šiauliečio kraštotyrininko, keliautojo, fotografo Jono Nekrašiaus bei jo idėjas palaikančiųjų dėka XXI a. pradžioje Šiauliuose vėl buvo prisiminta ši asmenybė. O. Truchano atminimą pagerbė poetai Jonas Ivanauskas, Vaclovas Bražas, Jaunius Kulnys, skirdami jam eiles, dailininkas Vaidotas Janulis 2011 m. sukūręs ekslibrisą. 2001 m. Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje vyko prisiminimų vakaras, kuriame dalyvavo Olego žmona Melva Truchanas ir dukra Anita. 2002 m. Chaimo Frenkelio viloje Šiauliuose buvo surengta fotografijų paroda „Olego Truchano gyvenimo ir kūrybos pėdsakais“. Nuo 2002 m. Rėkyvos ežere pradėtos rengti buriavimo regatos Olego Truchano taurei laimėti. Fotografijų ir jų reprodukcijų parodos 2003 m. buvo atidarytos Šiaulių fotografijos muziejuje, P. Višinskio viešojoje bibliotekoje, Šiaulių miesto Juliaus Janonio gimnazijoje. 2006 m. Rėkyvos gyvenvietėje atidengtas tautodailininko Zenono Lažinsko koplytstulpis, skirtas O. Truchanui. 2007 m. Šiaulių mieste atsirado gatvė, pavadinta Olego Truchano vardu. Nuo 2008 m. Šiaulių J. Janonio gimnazijoje vyksta konferencijos, skirtos garsiajam keliautojui, fotografui ir gamtosaugininkui. Tais pačiais 2008 m. šioje mokykloje įstaigoje buvo įrengtas geografijos kabinetas, kuriam suteiktas Olego Truchano vardas – pirmoji vardinė šios gimnazijos klasė. Šiauliečiams, besidomintiems savo krašto praeitimi, gimnazistams, Šiaulių universiteto studentams bei dėstytojams ne kartą buvo pristatyti filmai apie O. Truchaną bei Australijos gamtą: „The Spirit of Olegas“ („Olego dvasia“), „Wildness“ („Neiširtas kraštas“). Per paskutinį dešimtmetį buvo išleista informacinių,

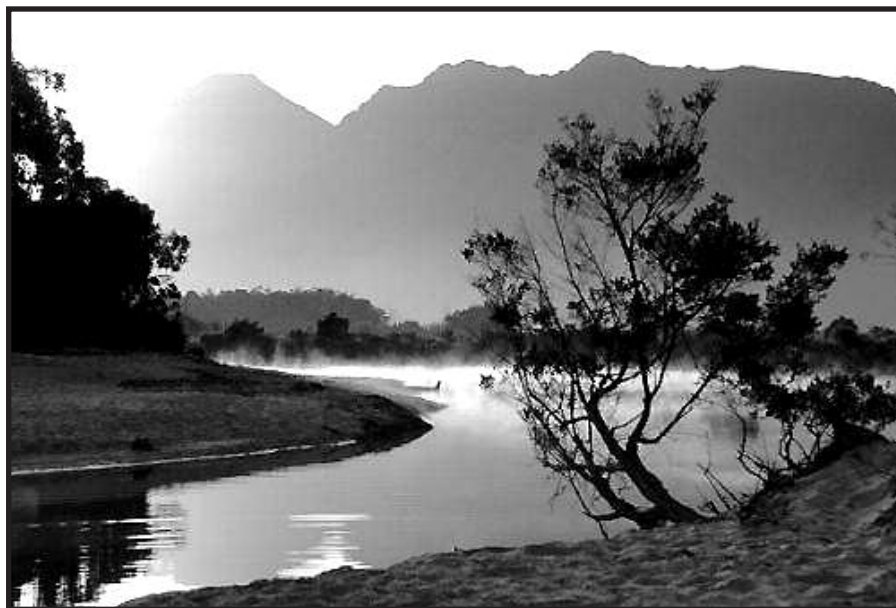

Parodos nuotraukos Vytauto Šalavėjaus

reklaminių leidinių bei suvenyrų, garsinančių O. Truchano vardą. Jono Nekrašiaus iniciatyva vyko dvi ekspedicijos O. Truchano keliais: Bavarijoje bei Saksonijos Šveicarijoje (2005 m.) ir Australijoje bei Tasmanijoje (2008 m.). P. Višinskio bibliotekoje Olego Truchano vardo fonde, Šiaulių J. Janonio gimnazijoje sukaupta daug medžiagos apie šį šiaulietį.

Labai daug informacijos surinko ir Jonas Nekrašius po to, kai 1999 m. susipažino su albumu „The World of Olegas Truchanas“ („Olego Truchano pasaulis“), išleistu 1975 m. Tasmanijoje. „Taip palaipsniui subrendo mintis parašyti knygą ir papasakoti Lietuvos žmonėms apie mums dar mažai žinomą žmogų Olegą Truchaną, kuris Australijoje tapo legenda“, – prisipažįsta J. Nekrašius knygos „Olegas Truchanas – Lietuvos ir Australijos legenda“ įžangoje. Šis leidinys pasirodė 2011 m. ir Šiaulių universiteto bibliotekoje buvo pristatytas miesto visuomenei. Knygoje pasakojama ne tik apie O. Truchano šeimos istoriją bei likimą, bet nuosekliai ir kruopščiai pristatomi senieji Šiauliai, mokyklų, kuriose mokėsi Olegas, bei Lietuvos buriavimo istorija, pateikiami O. Truchano amžininkų ir artimų žmonių prisiminimai, cituojami jų laišškai. Knygos puslapius puošia daug fotografijų – O. Truchano gyvenimo ir atminimo įamžinimo liudinininkų.

Antrąją kartą Olego Truchano dvasia akademinę miesto įstaigą – Šiaulių universiteto biblioteką – aplankė šių metų rugsėjį. Jonas Nekrašius pasiūlė čia minėti 1944 m. iš Lietuvos priversto pasitraukti O. Truchano 90-metį. Bibliotekos erdvėse

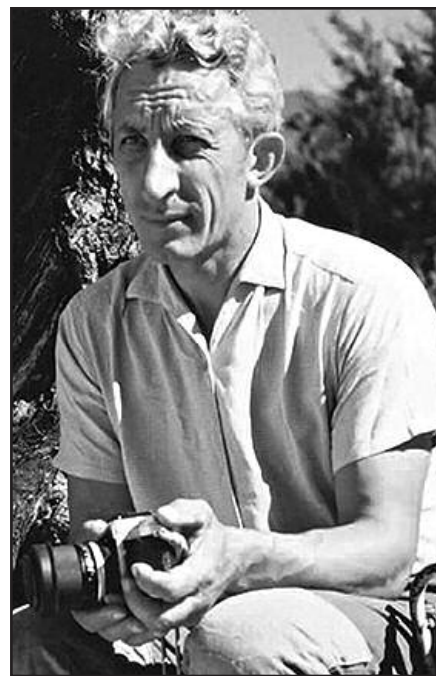
buvo parengtos ir visuomenei pristatytos trys parodos (visoms eksponatus pateikė J. Nekrašius).

Pirmoji – Aušrininko dr. Jono Šliūpo archyve (Retų spaudinių skaitykloje) – „Gamtosaugininkas, keliauninkas ir fotografas Olegas Truchanas (1923–1972)“. Šią parodą sudarė keturios dalys: nuotraukų reprodukcijos, liudijančios kai kuriuos O. Truchano bei jo šeimos gyvenimo momentus, paties Olego nuotraukų reprodukcijos, eksponatai, menantys apie garsiojo keliautojo atminimo įamžinimą bei apie dvi ekspedicijas O. Truchano gyvenimo keliais (2005 ir 2008 m.) pasakojantys leidiniai ir suvenyrai. Iš bibliotekoje saugomo Dizainerio Viliaus Purono knygų fondo buvo eksponuojama knyga (vienintelis ne J. Nekrašiaus eksponatas), kurioje išlikęs Olego sesers Ninos Truchanaitės autografas. Po renginio Vytautas Šliūpas iš Californijos Aušrininko dr. Jono Šliūpo archyvui atsiuntė dovaną – albumą „The World of Olegas Truchanas“.

Antroji paroda papuošė bibliotekos antrojo aukšto koridorių, o trečioji pasitiko renginio dalyvius bei svečius prie konferencijų salės. Jose (bendru pavadinimu „Olego Truchano gyvenimo ir kūrybos keliais“) buvo pristatytos O. Truchano Australijos bei Tasmanijos gamtos vaizdų nuotraukų reprodukcijos ir J. Nekrašiaus nuotraukos iš ekspedicijų Vokietijoje bei Australijoje.

Parodas pristatė jų iniciatorius – keliaujantis fotografas – Jonas Nekrašius bei jam talkinusi bibliotekininkė Alina Šalavėjienė.

Konferencijų salėje buvo rodomi filmai „Olego Truchano gyvenimo ir veiklos pėdsakai Šiauliuose ir Bavarijoje“, „Neiširtas kraštas“ bei „Ekspedicija po Australiją ir Tasmaniją“. Savo prisiminimai, išpūdziais dalinasi renginio vedėjas Jonas Nekrašius, dailininkas Vaidotas Janulis, ke-

Olegas Truchanas.

liautojai Boleslovas Vengrys ir Algimantas Černiauskas, O. Truchano bendraamžis buriuotojas Steponas Ventas, eilėraščius, skirtus Olegui Truchanui skaitė Šiaulių krašto poetas Jaunius Kulnys.

J. Nekrašius renginio metu pateikė staigmeną Šiaulių universiteto bibliotekai dovanodamas 2005 m. ekspedicijos antspaudo klišę bei 2008 m. ekspedicijos antspaudą.

Tai tikrai ne paskutinis renginys Šiauliuose, kuriuo buvo pagerbtas gamtosaugininko, keliautojo, fotografo Olego Truchano prisiminimas. Medžiaga apie jį toliau bus renkama Šiaulių J. Janonio gimnazijoje, miesto bibliotekose, asmeniniame J. Nekrašiaus archyve. Galbūt O. Truchano talento gerbėjai sulauks ir šio žmogaus legendos bibliografinio leidinio.

Pagal kn. „Olegas Truchanas – Lietuvos ir Australijos legenda“. (J. Nekrašius, Vilnius, 2011). Parengė Šiaulių universiteto bibliotekos vyr. bibliotekininkė **Alina Šalavėjienė**

LIETUVA IR PASAULIS

Išeivių gyvenimas sukasi apie lietuvių bendruomenę

Prelatas Edmundas Putrimas.
M. Ambrazo nuotr.

Torontas (ELTA) – Lietuviškos Mišios išeivijoje tebepritraukia lietuvius – nuo San Paulo Brazilijoje iki pat Sibiro Rusijoje ir Adelaidės Australijoje. Prie bažnyčių glaudžiasi lituanistinės mokyklos, o po Mišių išeiviai skanauja lietuviškus patiekalus. „Bendravimo formos nesikeičia, keičiasi žmonės ir padėtis. Mūsų parapijose ir misijose užsienyje susiburiame prie dviejų stalų – prie altoriaus ir prie valgio stalo. Labai svarbu išlaikyti bendruomeninį bendravimą“, – sako Lietuvos vyskupų konferencijos delegatas užsienio lietuvių katalikų sielovadais prelatas Edmundas J.

Putrimas. Kanadoje gimęs dvasininkas gražia lietuvių kalba apie rūpestį užsienyje gyvenančių lietuvių sielovada. Prelatas atkreipė dėmesį, kad pagal 2012 m. statistiką, 76 proc. emigrantų yra 15–44 m. amžiaus. 60 m. amžiaus ir vyresnių žmonių joje tik vienas procentas. Prie bažnyčios glaudžiasi organizacinė veikla, lituanistinis švietimas. Daugiausiai lietuvių pastatytų bažnyčių yra Šiaurės Amerikoje, viena bažnyčia – Adelaidėje, Australijoje, dar viena – Londone, Anglijoje. Vasario 16-osios gimnazija Vokietijoje, Hiutenfelde, ir Šv. Kazimiero kolegija Romoje turi koplyčias. Misijomis vadiname tokias vietas, kur yra nuomosimos bažnyčios patalpos ir kunigas aplanko bendruomenę sutartu laiku, aukojamos mišios, atliekama pastoracinė veikla. Tokių misijų daugiausiai yra Europoje, įvairiuose Š. Amerikos miestuose, Sibire naudojamosi vietos bažnyčiomis. Parapijų ir misijų yra maždaug 65, o dirbančių kunigų lietuvių pastoracijoje – 51. Pietų Amerikoje, kur dabar nėra lietuvių kunigo, bet lietuviai turi savo bažnyčias, pavyzdžiui, Buenos Airėse, Montevidejuje, San Paule, vietos kunigai prisitaiko ir paremia lietuvius. Lietuvių dvasininko veikla užsienyje yra labiau misionieriška. Bažnyčia yra centras, kur sutartu laiku susirenka lietuviai, tačiau lietuviai kunigai turi aptarnauti didelius plotus.

Lietuvos kariai dalyvaus NATO pratybose

Vilnius (ELTA) – Lietuvos kariai aktyviai ruošiasi artėjančioms didžiausioms šiais metais Dravsko poligone vyksiančioms NATO greitojo reagavimo pajėgų pratyboms „Steadfast Jazz 2013“ (liet. „Tvirtas džiazas 2013“). Lapkričio 2–9 d. vyksiančioms pratyboms 140 karių Lietuvos didžiojo kunigaikščio Algirdo mechanizuotojo pėstininkų bataliono 2-oji pėstininkų kuopa treniruojasi Rukloje. Algirdo bataliono 2-ajai pėstininkų kuopai paskutinis pasirengimo mėnuo prasižėdė kovinio šaudymo pratybomis, ku-

rių tema – skyrius/būrys gynyboje. Iki tol kuopos padaliniai pratyboms ruošėsi savarankiškai. Pratybose iš viso dalyvaus apie 300 Lietuvos karių, kurie bus dislokuoti skirtingose vietose Lenkijoje, Latvijoje, Lietuvoje ir Norvegijoje. Lietuvos karių kuopa tarptautinio vieneto sudėtyje dalyvaus Lenkijos kariuomenės Dravsko Pomorskie poligone vyksiančiose lauko pratybose. Jose bus vertinamas NATO pasirengimas spręsti bet kokias grėsmes.

Lietuva ruošiasi rinkimams į JT Saugumo Tarybą

Vilnius (BNS) – Lietuva ruošiasi šią savaitę vyksiančiam balsavimui į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybą, kuriai pagal tarptautinę teisę tenka pagrindinė atsakomybė už tarptautinės taikos ir saugumo palaikymą. Lietuva siekia tapti viena iš 10 nenuolatinių narių dvejiems metams. Kad būtų išrinkta, valstybei per balsavimą Generalinėje Asamblėjoje reikės surinkti du trečdalius balsų. Iš viso Jungtinėms Tautoms priklauso 193 valstybės. Į balsavimą New York spa-

lio 17 d. vyks Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius. Lietuva yra vienintelė kandidatė tarp Vidurio ir Rytų Europos šalių. Ketvirtadienį bus renkamos penkios narės. Iš kitų regionų į Saugumo Tarybą pretenduoja Čadas, Nigerija, Čilė ir Saudo Arabija. Saugumo Tarybą sudaro penkiolika Jungtinių Tautų narių. Tai yra vienintelė įstaiga, kuri pagal tarptautinę teisę gali leisti karinės jėgos panaudojimą. Sprendimai priimami devynių balsų dauguma.

Atnaujinamas Raigardo-Privalkos kontrolės punktas

Vilnius (BNS) – Nuo spalio 15 d. atnaujinamas Lietuvos ir Baltarusijos pasienyje esantis Raigardo-Privalkos kontrolės punkto darbas. Šis Druskininkų savivaldybės teritorijoje esantis punktas neveikė pusantro mėnesio, nes tuo metu Baltarusijos pusėje, Privalkos punkte, vykdyti infrastruktū-

ros plėtros ir punkto modernizavimo darbai. Numatoma, kad automobiliai ir asmenys per Raigardo-Privalkos punktą į abi puses vėl galės vykti nuo antradienio 8 valandos. Per parą per Raigardo punktą į abi puses sieną kerta vidutiniškai 1,500–1,700 automobilių ir apie 3,000 asmenų.

JAV ir Afganistanas susitarė dėl saugumo

J. Kerry ir H. Karzai.
ELTA nuotr.

Kabulas (ELTA) – JAV valstybės sekretorius John Kerry ir Afganistano Prezidentas Hamid Karzai po ilgų diskusijų Kabule išsprendė nesutarimus dėl dvišalio saugumo susitarimo, tačiau keli punktai taip ir liko neišspręsti. H. Karzai teigimu, nepavyko susitarti dėl Afganistane po kiais metais vyksiančio NATO pajėgų išvedimo liksiančių JAV karių saugumo. Prezidentas teigė, kad šį klausimą vėliau svarstys didžioji vyresniųjų taryba ir parlamentas. Tačiau J. Kerry pareiškė, jog jeigu nebus susitarta šiuo klausimu, taip pat nebus

susitarimo, leidžiančio JAV kariams likti šalyje. Žlugus panašioms deryboms tarp JAV ir Irako 2011 m., JAV iš šalies išvedė visus savo karius. Susitarti nepavyko, nes Irakas nesutiko JAV kariams suteikti neliečiamybės. Tačiau J. Kerry užtikrino, kad afganistaniečių nepriklausomybė bus gerbiama. Kitais metais išgaliosiančiame dvišaliame saugumo susitarime H. Karzai išsikovojo JAV sutikimą nevykdyti atakų afganistaniečių teritorijoje be konsultacijų su šalies valdžia.

Senate vyko derybos dėl JAV politinės aklavietės

Washington, DC (BNS) – JAV Senate vyko derybos dėl JAV politinės aklavietės, kuri lėmė dalinį federalinės vyriausybės darbo sustabdymą. Demokratų ir respublikonų vadovai Senate pirmą kartą dalyvavo tiesioginėse diskusijoje, tačiau pastebima mažai pažangos ženklų. Spalio 12 d. pirmą kartą nuo liepos mėnesio vyko tiesioginės Senato daugumos vadovo Harry Reid ir respublikonų vadovo Mitch McConnell diskusijos. „Pokalbiai ištis buvo išsamūs, tačiau nebuvo prieita galutinio sprendimo. Ti-

kiuosi, kad mūsų diskusijos nuramino amerikiečius ir likusį pasaulį“, – sakė H. Reid. H. Reid po to išėjo į Baltuosius rūmus pasitarti su Prezidentu Barack Obama. JAV vyriausybė spalio 1 d. iš dalies sustabdė vyriausybės darbą, kai Kongresui nepavyko susitarti dėl biudžeto. Respublikonai planavo patvirtinti biudžetą tik tada, jeigu metams būtų atidėtos Prezidento sveikatos apsaugos programos reformos. Demokratai Senate nesutiko su tokiomis sąlygomis.

Romoje buvo švenčiama Marijos diena

Roma (Bernardinai.lt) – Spalio 12–13 d. Romoje vyko Marijos dienų programa. Visų pirma buvo priminta, kodėl Marijos diena švenčiama spalio 13-ąją. Popiežiškosios naujojo evangelizavimo tarybos pirmininkas arkiv. Rino Fisichella sakė, kad spalio 13-oji – tai paskutinio Marijos apsiereikimo Fatimoje diena. 1917 m. spalio 13 d. paskutinį kartą apsiereiksdama trims Fatimos piemenėliams Dievo Motina prašė kalbėti rožinį, melstis už žmonių atsivertimą. Ši Marijos žinia skirta visiems, bet ypač ją priėmė į širdį tie nesuskaitomi tūkstančiai žmonių, kurie priklauso įvairioms Marijos brolijoms, draugijoms ir aso-

ciacijoms. Marijos dienų proga į Romą atkeliavo Mergelės Marijos statula iš Fatimos šventovės. Fatimos statulą prie šv. Mortos namų pasitiko popiežius Pranciškus ir iškilminga procesija ji buvo įnešta į Šv. Petro aikštę. Popiežius Pranciškus kartu su daugybe maldininkų dalyvavo maldos valandoje „Via Matris“, apmąstant septynis lemiamus Marijos gyvenimo momentus. Popiežius Pranciškus katechezėje išskyrė tris Marijos tikėjimo dalis: ji atrišo nuodėmės mazgą, kuri surišo Ievos nepaklusnumas; Marijos tikėjimas Jėzui suteikė žmogišką kūną; jos tikėjimas kaip kelias, kuriuo eiti, vadinasi, sekti Jėzų.

Ukrainiečiai pritaria įsijungimui į ES

Kijevas (Bernardinai.lt) – Vakarų Ukrainos gyventojai beveik vienbalsiai pasisako už Ukrainos įsijungimą į Europos Sąjungą. Jie dažniausiai pirmuoju argumentu įvardija gerėjančias gyvenimo sąlygas ir bevizį režimą su Europa. Tačiau politologai ir gyventojai supranta, kad Ukrainai reikia rinktis: ar pasirašyti Laisvos prekybos sutartį su ES, ar, stengiantis išsaugoti nepašlijusius ekonominius

santykius su Maskva, šlietis prie Rusijos, Kazachstano ir Baltarusijos Muitų sąjungos. Ukraina nėra skurdi šalis, dalis įmonių jau seniai dirba Europos rinkose, perka gamyklas, nors su Rusija prekybos ryšiai taip pat dar gana stiprūs. Ukraina dėl Eurazijos Muitų sąjungos yra pasirašiusi ketinimų protokolą, o vienu metu priklausyti kelioms sąjungoms vargu ar pavyks.

ŠVENTADIENIS

Kunigystė – tai ne profesija, bet sakramentas

Arkiv. Gintaro Grušo homilija kun. Kęstučio Trimako laidotuvių šv. Mišiose Kauno katedroje

Brangieji broliai ir seserys Kristuje!

Šiandieną, palydint kunigą Kęsutį, mes susirinkome iš tikrųjų į dėkojimo šventę. Tie patys žodžiai, kurie užbaigia šiandienos evangeliją, skamba ir jo gyvenimu: „Aš pagarsinau tavo vardą ir dar garsinsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose”. Iš tikrųjų ta kelionė yra mūsų gyvenimas, yra pavyzdys Dievo meilės, kurią Dievas atsiunčia savo sūnui į žemę, kad Jo meilė čia subrandintų daugel vaisių. Jis pats grįžta į tą pirminį šaltinį iš kurio išėjo.

Garsusis teologas, šventasis Tomas Akvinietis, tai apibūdina kaip išėjimą ir sugrįžimą (*exitus et kreditus*). Tai mes matome ir per kun. Kęstučio gyvenimą. Labai žemiška prasme, jis pradėjo savo žemiškąjį gyvenimą Kaune ir šiandien sugrįžta į Kauno žemę. Dangiškąja prasme – jis pradeda savo kelionę iš Dievo ir, užbaigęs žemės kelionę, jis sugrįžta pas Dievą, kuris Jį išsiuntė, ne tik su gyvenimo dovana, bet ir su savo pašaukimu – su kunigystės dovana. Tai liudija, kad žmogus sukurtas būti Dievo bendradarbiu, dalyvauti Dievo darbe, Jo kūryboje.

Turėjau laimę prieš trejus metus drauge su kunigu Kęstučiu Čikagoje, jo parapijoje Cicero, dėkoti Dievui už tas jam Dievo suteiktas malones, ypatingu būdu už kunigystės malonę. Tuomet mes šventėme 50 metų jo kunigystės jubiliejų. Ta proga kartu dėkodami Dievui, minėjome tą didžią kunigystės dovaną. Anuomet sakiau, kad kunigas – tai ne asmuo, einantis tam tikras pareigas, ne tarnautojas, kuriam visuomenės gyvenime yra skirta tam tikra funkcija. Kunigas vykdo tai, ko joks žmogus pats iš savęs negali padaryti. Kristaus vardu jis taria nuodėmių atleidimo žodžius ir Dievas perkeičia žmogaus gyvenimą. Jis taria Kristaus padėkos žodžius, ir duona su vynu tampa Prisikėlusiojo Kūnu ir Krauju.

Kunigystė – tai ne profesija, bet sakramentas. Dievas pasikliauja varganu žmogumi ir per jį eina pas žmones – kokia nepaprasta Dievo drąsa. Nors ir žinodamas žmogaus silpnumą, Dievas atsiduoda į žmogaus rankas, jis tiek pasitiki žmonėmis, kad leidžia jiems veikti Jo vardu. Kunigas – kaip sakramentas, kaip Dievo duotas ženklas, veikiantis žmones. Jo tarnystė pasižymi pačiais kunigiškiausiais veiksmais: eucharistija, atgailos sakramentu nuodėmės atleisti, mokymu, Dievo žodžio skelbimu ir gailėstinumo darbais, meilės ženklais.

Kunigo Kęstučio kunigystėje tilpo daugybė jam duotų dovanų ir talentų, kuriuos, kaip ragina Evangelija, reikia paleisti į apyvartą, kad duotų daug vaisių. Jis buvo intelektualas, psichologijos mokslų daktaras, daugelį metų dirbo klinikose. Savo akademines žinias pritaikė sielovadoje. Jis dėstė universitetuose, o čia, Lietuvoje, Vytauto Didžiojo universitete, buvo apdovanotas Garbės daktaro vardu. Kun. Kęstutis, kaip psichologas, parašė daugiau negu 100 straipsnių, bet tai tik viena dalelė tų dovanų. Jo dovanos buvo mestos į apyvartą ir kaip sielovadininkas – Cicero lietuviams ilgus metus tarnavo, rodė jiems kelią.

Po ilgų kelionių jis atsiguls paskutiniam poilsiui šalia savo vieno parapijiečio, a. a. kunigo Arvydo Žygo, pasišventusio tiems patiems idealams – savo auklėtinio, prie kurio pašaukimo yra prisidėjęs.

Kunigas Kęstutis nuo jaunystės beveik visą savo gyvenimą buvo ir ateitininkų sąjungos narys, ir ilgus metus Šiaurės Amerikos ateitininkų Dvasios tėvas. Tiems idealams jis buvo ištikimas, ir tai liudijo visu savo gyvenimu, tai atsispindi jo knygoje, dalyvavime įvairiuose ateitininkų renginiuose, kongresuose, posėdžiuose, darbe su jaunimu – stovyklose, kursuose, kur dosniai dalijosi išmintimi ir talentais, kuriais Dievas jį taip gausiai buvo apdovanojęs.

Kęstutis, būdamas Dievo Žodžio skelbėjas, taip pat buvo tikras žodžio žmogus. Jis ilgus metus redagavo ne tik *Ateities* žurnalą, bet taip pat ir *Laiškus lietuviams* – Jėzuitų leidžiamą žurnalą. Tas Žodžio žmogus suprato, kad jis dalyvauja Dievo kūryboje, kad yra bendradarbis, kad savo kūryba – įrankis Dievo rankoje ne tik kaip rašytojas, poetas, bet ir kaip dailininkas. Savo kūryba jis siekė perduoti Dievo didybę, Dievo kūrybos didybę ir žmogaus asmens orumą. Jo kūryboje – didžiosios krikščionybės temos. Visi, kas jį pažinojome, skaitėme jo veikalus, žinome apie jo meilę Marijai. Kunigas Kęstutis ypač rūpinosi Medžiugorjės Dievo Motinos apsireiškimais, stengėsi, kad ne tik informacinė medžiaga apie tai, bet, svarbiausia, Dievo Motinos mokymai būtų perduoti lietuvių kalba.

Labai gražu, kad šį Rožinio mėnesį, spalio 1 d., mes lydime amžinybėn kun. Kęsutį, kuris ragino savo gyvenimu, savo raštais nepamiršti Dievo Motinos ir imti į rankas rožinį. Jis dažnai primindavo mums gyvybės evangeliją, žmogaus orumą, kaip svarbu saugoti gyvybę nuo pat jos pradžios iki natūralios pabaigos. Jis to gyvai mokė jaunimą, sendraugius, apie tai rašė spaudoje.

Dar vienas ryšys tarp kun. Kęstučio, ateitininkų ir Kauno – tai jo uolumas skatinant ateitininkės Adelės Dirsytės kanonizacijos procesą. Jis pats į anglų kalbą išvertė *Marija, gelbėk mus* maldaknygę ir prieš daugelį metų pradėjo ją platinti Amerikoje, kad būtų žinoma ne tik Lietuvos, bet ir Lietuvos kankinių dalia. Jis rinko parašus, skatindamas kuo daugiau suprasti ir melstis, kad Adelės Dirsytės kanonizacijos procesas eitų pirmyn.

Nukelta į 11 psl.

DATOS ir SUKAKTYS

Spalio trečia savaitė

Roger Moore. 1960.

Spalio 14 d.

– 1927 m. gimė **Roger Moore** – vienas žymiausių britų aktorių, seras. Studijavo Karališkojoje dramos meno akademijoje. Jis atliko įsimintinus vaidmenis filmuose: „Šventasis“ (*The Saint*, 1962–1969), agento 007-James Bond („Gyvenk ir ieisk mirtį“, 1973; „Žmogus su auksiniu pistoletu“; „Šnipas, kuris mane mylėjo“; „Aštuonkojė“, 1983) ir kt. Nuo 1991 m. jis yra UNICEF geros valios ambasadorius. 2003 m. aktorius buvo apdovanotas Britanijos imperijos ordino kavalieriaus laipsniu.

Spalio 15 d.

– 1817 m. Solothurne, Šveicarijoje, mirė **Tadas Kosciūška** – Abiejų Tautų Respublikos didikas, nacionalinis didvyris, generolas, 1794 m. sukilimo (šis sukilimas kartais vadinamas jo vardu) prieš Rusiją ir Prūsiją vadovas. Gimė neturtingo bajoro šeimoje. Anksti netekęs tėvo, motinos buvo išleistas į Varšuvos kadetų korpusą, kuris rengė Abiejų Tautų Respublikos armijos karininkus. Su karaliaus S. A. Poniatovskio stipendija išvyko tęsti mokslų į Prancūziją. Juos baigęs jaunas karo inžinierius tėvynėje tarnybos negavo. 1774 m. trumpam grįžo į Lietuvą, vėliau – į Paryžių. Galiausiai 1775 m. jis iškeliavo į JAV. Ten jis sėkmingai kovojo JAV nepriklausomybės kare kartu su G. Washington, gavo generolo laipsnį. Jis apie T. Kosciuską sakė taip: „Tai tauriausias laisvės sūnus, kurį man teko pažinti; laisvės, kuri apima visus, ne tik išrinktųjų saujelę“. Save laikė lietuviu, laisvuose pabrėždavo esąs LDK pilietis. 1819 m. jo palaikai iš Šveicarijos (ten gyveno nuo 1815 m.) buvo pervežti į Krokuvos Vavelio katedrą. Jo vardu pavadinti keli JAV miestai, aukščiausias Australijos kalnas. (Gimė Mėrovščyznoje, Baltarusijoje, 1746 m.).

Tadas Kosciuszka.

Spalio 16 d.

– 1941 m. mirė **Antanas Gustaitis** – Lietuvos karo aviacijos vadas, brigados generolas, aviakonstruktorius, 9 lėktuvų ANBO (akronimas *Antanas Nori Būti Ore*) projektų

autorius (gimė 1898 m.).

Spalio 17 d.

– 1915 m. gimė **Arthur Miller** – JAV dramaturgas, eseistas (mirė 2005 m.).
– 1939 m. mirė **Petras Avižonis** – gydytojas oftalmologas, mokslininkas, profesorius (gimė 1875 m.).

Spalio 18 d.

– 1893 m. Giršinių k., Mosėdžio vls., gimė **Adomas Galdikas** – tapytojas, grafikas, scenografas. Mokėsi Palangos progimnazijoje ir Liepojos gimnazijoje. Tapybos mokėsi Peterburge ir Berlyne. Vėliau studijas tęsė Švedijoje, Italijoje ir Prancūzijoje. Dar studijuodamas laimėjo konkursus pašto ženklams, Prekybos ir pramonės banko, Garlaivių bendrovės akcijoms sukurti. 1923–1940 m. Kauno meno mokyklos grafikos studijos vedėjas. Karo metais profesoriavo Kauno taidomosios dailės institute. 1946–1947 m. profesoriavo Freiburge, 1947–1952 m. gyveno Paryžiuje. 1952 m. išvyko į JAV ir apsisitojo New York. Nuo 1920 m. rodė savo paveikslus Lietuvos ir užsienio meno parodose. 1937 m. Paryžiaus pasaulinėje parodoje už triptiką „Lietuva“ apdovanotas *Grand Prix*. Iliustravos knygas, piešė nemažai dekoracijų (Kaune – 17 Valstybės teatro spektaklių). Už V. Krėvės dramos „Šarūnas“ dekoracijas 1937 m. Paryžiaus pasaulinėje parodoje apdovanotas aukso medaliu. Surengė parodas Paryžiuje, New York, Cleveland, Čikagoje, Boston, Los Angeles ir kt. Daugiau žinomi meno kūriniai: „Rūpintojėlis“, „Trobėlė pamiškėje“, „Piliakalnis“, „Kapinės“, „Pajūry“, „Beržoro šventorius“, „Grybautoja“, „Malda“, „Vėjas“ ir kt. Kūriniams būdinga aiški kompozicija, raiškos formos, ryškus koloritas. (Mirė New

A. Galdikas. *Kaimas rudenį*.

York 1969 m.).

– 1931 m. mirė **Thomas Edison** – amerikiečių išradėjas ir verslininkas, savo vardu užpatentavęs net 1,093 išradimus (gimė 1847 m.).

– 1932 m. gimė **Vytautas Landsbergis** – lietuvių politikas, visuomenės veikėjas, meno, muzikos ir kultūros istorikas.

– 1971 m. mirė **Leonas Bistras** – Lietuvos valstybės ir karinis veikėjas, mokslininkas, vienas aktyviausių tarpukario Lietuvos politikų (gimė 1890 m.).

– 1988 m. mirė **Paulius Galaunė** – dailės istorikas ir kritikas, lietuvių profesionalios muziejiniųkystės pradininkas, grafikas (gimė 1890 m.).

Spalio 19 d.

– 1745 m. mirė **Jonathan Swift** – anglų rašytojas satyrikas (gimė 1667 m.).

– 1882 m. gimė **Vincas Krėvė-Mickevičius** – lietuvių literatūros klasikas, profesorius, politikas (mirė 1954 m.).

– 1907 m. gimė **Juozas Kapočius** – leidėjas, spaustuvininkas (mirė 1996 m.).

Spalio 20 d.

– 1859 m. gimė **John Dewey** – JAV filosofas, psichologas, edukologas, vienas žymiausių pragmatizmo filosofijos atstovų (mirė 1952 m.).

– 1971 m. mirė **Kazys Karpius-Karpavičius** – rašytojas, žurnalistas, „Dirvos“ redaktorius (1918–1948), JAV lietuvių visuomenės veikėjas (gimė 1895 m.).

Jau buvo užsiminta apie vokiečių žemių persikėlėlius į Lietuvą. Nuo Gedimino laišku ir Lietuvos krikšto praėjus ilgiems dešimtmečiams, Lietuvos miestuose, ypač Vilniuje ir Kaune, jų gyveno keli tūkstančiai, sudarydami labai svarbų, kvalifikuotą, raštingą, organizuotą miestiečių elito sluoksnį. Skirtingai nuo žydų, krikščionys vokiečiai negalėjo jausti – etnokonfesinio atskirumo net ir tada, kai reformacijos veikiami daugelis jų (bet ne visi) tapo liuteronais. XVII a. pradžioje, viena vertus, buvo vokiečių katalikų, kita vertus – nemažai vietinių lietuvių buvo liuteronai. Vokiečiai pamažu integravosi į Lietuvos visuomenę. Nuo Livonijos karo pabaigos į ją įsipynė ir vokiškos kilmės bajorijos gijos, palikusios iki dabar pavardžių ir genealoginės atminties atspaudus.

Lietuva buvo patrauklus, laisvas ir perspektyvus kraštas daugeliui Vakarų Europos tautų atstovams, kuriems savo šalyse būdavo ankšta. Be vokiečių, didesnėmis grupėmis rodėsi škotai – tikri ano meto Europos bastūnai. Nors daugelis jų buvo smulkūs prekeiviai, tačiau atskirais atvejais rodė rimtesnes ekonominėskultūrinės kolonizacijos pastangas. Jonušo Radvilos laikų (XVII a. vidurys) vienas labiausiai klestinčių šalies miestų Kėdainiai buvo valdomas škotų pirklių. Tyrinėtojai aptinka prekiautojus ir pavienius škotų amatininkus įvairiose Lietuvos vietose. Religinės tolerancijos apogėjuje XVI a. antroje pusėje–XVII a. pradžioje Lietuva tapo radikaliausių reformacijos srovių šiltnamiu. Kunigaikščių Radvilų globoje klestėjo tikras antitrinitorių (arijonų) internacionalas. Net pabiras olandų grupės į LDK atsikraustyti vertė ne tik verslas, prekyba ir irigacinės sistemos, kurios buvo reikalingos javų srautams iš Abiejų Tautų Respublikos per Vyslą, Nemuną ir Dauguvą nukreipti į Vakarų Europą. Kalvinui ir Erazmui Roterdamiečiui nebeįtinkantys reformacijos radikalai rado prieglaudą Lietuvos žemėse, kurios tuo metu darėsi tikru išsilavinusios Europos šviesuliu.

Lietuvos galybės apogėjuje dėl dinastinių ryšių su Italija daugėjo ir šios šalies žmonių. Anot maištingų reformatorių istorijos tyrinėtojos Dainoros Pociūtės, XVI a. pirmojoje pusėje Vilniuje italų atsirado ypač daug. Tuo metu jie sudarė didžiausią visų Lietuvos imigrantų dalį. Nuo karalienės Bonos Sforcos dvaro iki LDK didikų Pacų šeimininės aplinkos – visur matome italus, diktuojančius aprangos ir virtuvės madas, užsiimančius mokslais, menais ir amatais. Jie buvo karališkojo dvaro dvariškiai, bažnytinės hierarchijos atstovai, diplomatai, amatininkai, gydytojai, menininkai⁶¹. Italų kolonija nebuvo labai gausi, tačiau jos pėdsakai vingiuoja per amžių kalvas neišnykdami iki modernių laikų priešaušrio.

Lietuva darėsi patraukliu kraštu armėnams. Šios Kaukazo tautos likimas buvo labai prieštaringas ir dramatiškas. Būdami judrūs prekybininkai, gerai išmanę tranzito tarp Rytų šalių ir Vakarų Europos ypatumus, armėnai koncentravosi Rytinėse LDK žemėse, bet būta jų ir Vilniuje. Istorinėje Lietuvos sostinėje dėl įvairių priežasčių, o ypač dėl Otomanų imperijos ekspansijos daugėjo vengrų, kurių atėjimą ir reikšmę simbolizavo Lenkijos karaliaus ir Lietuvos didžiojo kunigaikščio Stepono Batoro išrinkimas bei trumpas ir šlovingas viešpatavimas. Vengrus Lietuvoje šiandien primena ir iš anos epochos ataidintis Kasparo Bekešo – garsaus karvedžio, nenuoramos avantiūristo ir kūrybiško

KARKLO DIEGAS

lietuvių pasaulio istorija

EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS

17

laisvamanio vardas, kuriuo vadinasi išpūdinga Vilniaus kalva, kadaise tapusi jo paskutinio poilsio vieta.

Slaviškos kilmės Lietuvos bendruomenės pirmiausiai yra sietinos su LDK išsiplėtimu, rusų žemių užkariavimais ir panašiais dalykais. Tačiau neužmirština visiškai kitokia kai kurių rusų diasporos dalių istorija. Pirmiausia, Lietuvos sentikiai rusai. Jie pasirodė vėlesniais laikais, XVII a. pачioje pabaigoje, bėgdami nuo rusiškos despotijos persekiojimo. Nors rusai Lietuvoje dažniausiai siejami su Maskvos galių išsiplėtimu link Baltijos, užkariavimais ir lietuvių tautos nuopoliu, tačiau pirmųjų sentikių atsikraustymas vis dar simbolizavo Lietuvos, kaip laisvų ir tolerantiškų žmonių šalies, pavidalą.

Radikaliesiems reformatams, prie kurių pirmiausiai istorikai priskiria arijonus, likimas lėmė ne tik fundamentalų teologinių ginčų dalyvių ir eretikų laužų aukų vaidmenis, bet taip pat lietuvių pasaulio ribų praplėtimo arba tikėjimo emigrantų misiją. Lietuvoje nuo XVI a. vidurio po bendru arijonų vardu spietėsi bent kelių religinių kryptių atstovai nuo šv. Trejybės dogmą neigusių antitrinitorių iki vaikų krikšto nepripažįstančių – anabatistų. Lietuvos broliais vadinamas radikalų reformatų judėjimas didžiausią atramą rasdavo didikų Jono Kiškos ir Radvilų šeimos dvaruose bei miestuose. Arijonų sinodai iki 1617 m. vyko Loske, Breste, Naugarduke, o dabartinės Lietuvos teritorijoje jų bendruomenės centras buvo Kėdainiai, kur bendruomeninio veikimo pėdsakai buvo aptinkami dar ir antrame trečiame dešimtmėčiais⁶². Apskritai ariozizmas Lietuvoje per pusamžį aktyvaus plėtojimosi vienijo įvairios socialinės kilmės asmenis, tačiau artėdamas saulėlydžio link jis pamažu virto išsilavinusių, plačios religinės tolerancijos siekiančių ir ja savo veikloje besiremiančių asmenybių tikėjimu.⁶³ Štai tokiems žmonėms Lietuvoje ėmė darytis pavojinga gyventi.

Net prasidėjus arijonų persekiojimui ir XVII a. vidurio politinės-ekonominės katastrofos akivaizdoje pamažu keičiantis žydų padėčiai, Lietuva vis dar galėjo tapti nauja tėvyne nuo rusų despotijos ir religinių persekiojimų bėgantiems kaimynams. Lietuva priėmė pabėgėlius iš Rusijos, ir tapo naujų galimybių šalimi, kurią pagarbiai mini

sentikių istorijos. Tyrinėtojai taip pat mato žemdirbių luomo atstovų atsikraustymo į Lietuvą požymius XVII–XVIII a. sandūroje. Maro retinamoje Europoje pavaldinių ir mokesčių mokėtojų skaičius buvo suprantamas kaip valstybės galios faktorius. Lietuvos valdovai ir diduomenė nebuvo nusisukusi nuo šios tikrovės iššūkių ir turėjo konkuruoti su visais aplinkui, kuriems rūpėjo, kad neištuštėtų kaimai, būtų kam arti žemę ir nuimti derlių. Tad pastebėtina, jog Maskvai spaudžiant iš rytų, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės teritorijai traukiantis, o centrinę šalies dalį retinant maro epidemijoms, nemažai slaviškai kalbančių žmonių persislinko labiau į Vakarų. Kita vertus, šios tendencijos ne-

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDymo SPECIALISTĖ
7600 W. CollegeDrive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

gali būti interpretuotos kitaip, kaip vidine migracija, nepaisant tos pasekmės, kad lietuvių etnolingvистinės ribos rytuose susiaurėjo.

Pilietine prasme – nors ir pažeminta lietuvių politinė tauta tęsė savo istoriją. Gebėjimas integruoti politinį sluoksnį, vienyti daugiakultūrę, įvairiakalbę, skirtingai Dievą meldžiančią ir išpažįstančią žmonių bendruomenę dar nebuvo išnykęs. Lietuviai, kaip politinė tauta ir valstybė, vis dar buvo civilizacijos subjektas, pasižymėjęs tokiomis sudėtingumo kazusais ir tapatybės mįslėmis, kad dar ir šiandien sunkiai pasiduoda supratimui. Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės tapatumas (istorikas E. Gudavičius vadina tai civilizacine monada) rodė ryškų gebėjimo integruoti įvairovę (etninę, religinę, socialinę), nesunaikinant mažumų savitumo. Europos civilizacijos istorijoje po barbarybės eros išryškėjo tie bruožai, nuo kurių priklausė tautų pajėgumai, kūrybiškumas ir veržlumas. Gebėjimas derinti laisvę, atskirų kolektyvinių individualybių saugumą su bendrais valstybėstautos interesais yra neabejotinai priskirtini prie teigiamų savybių, kurias iš šiandien prisimins Šiaurės Italijos, Pietų Vokietijos ar Jungtinės Karalystės žmonės. Kita vertus, buvo ir tokios Europos istorijos atkarpos, kai galia ir lemtingi sprendimai priklausė absoliutinėms monarchijoms. Liberalieji, respublikoniški, tolerancijos ir įvairovės derinimo vertybiniai principai pralaimėjo nuogai karinei jėgai. Tai buvo senosios lietuvių tautos alfa ir omega, rojus ir prapultis, XVIII a. pabaigoje atvedęs (kartu su kitokiomis priežastimis) į politinę mirtį. Kaip Lietuva, kaip ir visa Abiejų Tautų Respublika, laisvės neaukojo vardan koncentruotos absoliutinės monarchijos galios, taip ir tautinių mažumų bendruomenės nebuvo it despotiškoje audringai besiplečiančioje Rusijoje prievarta asimiliuojamos.

61. Pociūtė, Dainora. *Maištininkų katedros. Anks-tyvoji reformacija ir lietuvių-italų evangelikų ryšiai*. Vilnius: Versus aureus, 2008, p. 115.

62. Lukšaitė, Ingė. *Reformacija Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje ir Mažojoje Lietuvoje. XVI amžiaus trečias dešimtmetis–XVII amžiaus pirmas dešimtmetis*. Vilnius: Baltos lankos, 1999, p. 473, 479.

63. Ten pat, p. 481.

Bus daugiau.

AGADIR: LEGIONIERIAUS SIMULIO SENAJAME MAROKE (4)

R. JOHN RAPŠYS

Baigiasi prancūzų epocha

Marokas tapo prancūzų protektoratu 1912 metais. Pagaliau, po eilės metų demonstracijų, riaušių ir arabų teroristų smurto, prancūzai sugrąžino Maroko sultoną Ben Youssef iš tremties ir 1956 metais „davė“ Marokui nepriklausomybę. 1957 metais balandžio 18 d., dar man bebūnant Maroke, Simulio 4-to Legiono pulko paskutinė kuopa peržengė sieną į Alžyriją. Tuo baigėsi daugiau nei 50 metų besitęsusi Legiono istorija Maroke.

Aš apleidau Maroką 1958 metų kovo mėnesį, po beveik dvejų metų tarnybos. Tai buvo fantastiški laikai krašte pilnam prietarų, keistenybių, prieštaravimų, paslapčių, ir net pavojų. Krašte, kur moderni architektūra rungėsi su viduramžių sultonų rūmais, fortais ir pilim su aukštais kuorais ir požeminiais kalėjimais. Krašte, kur nuo snieguotų Atlaso kalnų viršūnių beveik galėjai matyti vakaruose Atlanto vandenyną, o rytuose Sacharą – didžiausią dykumą pasaulyje.

Tai Marokas, kuris išsivystė savaip, nes buvo vienintelė šiaurinės Afrikos valstybė, kurios turkai nepajėgė užkariauti. Tai Marokas, kurį kiekvienas apibūdina kitaip. Prancūzų maršalas Lyautey, kuris ilgus metus buvo Maroko generalgubernatorius, pusiau mistiškai sakydavo: „Marokas – tai šaltas kraštas su karšta saule.”

Agadir gal būtų ir toliau snaudęs, jeigu ne baisi tragedija. 1960 metų vasario 29 dieną didžiulis žemės drebėjimas sugriovė miestą ir užmušė apie 20,000 žmonių kelių sekundžių bėgyje. Mano išvaikšiotas arabų kvartalas (medina) buvo visiškai nuo žemės nušluotas. Kaip ir visuomet, Amerikos kariuomenė pirma atėjo į pagalbą: ne tik iš mano laivyno bazės Port Lyautey ir JAV aviacijos bazių Maroke, bet taip pat iš Vokietijos ir net iš pačios Amerikos.

Po 51 metų – stebuklas

Čikaga, 2000 metų rugsėjis. Sėdžiu savo name ir žiūriu į televiziją. Pasitaikė dokumentinis filmas apie Prancūzų Svetimšalių Legioną. Man dingt į galvą: Simulis! Po tiek dešimtmečių dar kartą bandysiu sužinot jo likimą. Parašiau į Legiono štabą, kuris po Alžyrijos nepriklausomybės 1962 metais buvo perkeltas į Aubagne, pietinėj Prancūzijoje.

Rašau jiems: Tikiu, kad Simulis yra seniai žuvęs. Aš tik noriu žinoti kada ir kur žuvo. Dar pridėjau melą, kad esu Simulio pusbrolis. Gal greičiau atkreips dėmesį. Po poros savaičių gaunu iš Legiono štabo laišką. Su keista nuojauta atplėšiu laišką ir skaitau (prancūziškai):

„Mes turim garbę Jums pranešti, kad Jūsų laiškas buvo perduotas Legiono veteranų biurui, kuris, savo keliu, persiuntė laišką Monsieur SIMULIS, Paul, pagal vėliausiai mums žinomą adresą.”

Jis gyvas! Po velnių, po 51 metų jis gyvas!

Po poros savaičių gaunu iš Simulio laišką. Tuoj ant voko pažinau jo rašyseną. Laiškas iš Henrichemont, Prancūzijos. Simulis neblogai angliškai rašo. Sako, nežinojau, kad turiu pusbrolių, bet malonu susipažinti. Aš jam tuoj atsakiau, kad melavau Legionui. Aš ne pusbrolis, bet jo senas susirašinėjimo draugas (pen pal) nuo 1946 metų. Pasiunčiau nuotrauką iš tų metų ir dar vieną, kaip šiandien atrodau. Rašiau angliškai, bet prikabinau porą sakinį lietuviškai.

Paryžius, Los Angeles

Jis tuoj atrašė: Man gėda, bet aš lietuviškai jau visai pamiršau; susirašinėkim angliškai.

Papasakojo, kur buvo dingęs daugiau nei 50 metų. Baigęs tarnybą Legione 1950 metų kovo mėnesį, jis atsidūrė Paryžiuje. Ten jam pavogė lagaminą su adresu knygute ir visom nuotraukom. Paryžiuje jis vedė prancūzę Germaine Gougeon, Agadir vyno urmininko dukterį, su kuria buvo draugavęs apie porą metų.

Paulius Simulis su žmona Germaine, Los Angeles, CA, 1977.

Iš Paryžiaus, kaip Prancūzijos pilietis, su žmona 1954 metais lengvai emigravo į Los Angeles, kur abu išdirbo 37 metus. Užsitarnavę Social Security pensijas, 1991 metais abu grįžo į Prancūziją. Apsigyveno Henrichemont kaimelyje, netoli žmonos gimtinės, 120 mylių į pietus nuo Paryžiaus.

Vėl pradėjom nutrauktą susirašinėjimą. Simulis vis dėkojo mano a. a. tėveliams už pastangas jį iškviesti į Ameriką. Kiekvieną laišką baigdavo su „God bless America”. Dažnai ir susiskambindavom. Kalbėjom angliškai, protarpiais prancūziškai. Vis vien, man buvo keista, bet ir malonu pirmą kartą išgirsti balsą žmogaus, su kuriuo pradėjau susirašinėti prieš 55 metus. Jis buvo labai maloniai nustebęs, kad aš Agadire vaikščiojau jo takais. Daug kalbėdavom apie senus laikus Maroke.

Simulis buvo nusipirkęs seną ūkininko namą, kurį pamažu atremontavo. Turėjo vaisių sodą, lysves braškių ir daržovių. Tačiau skundėsi Henrichemont klimatu: vis lyja ir lyja, o žiemą dar ir šalta.

„Kaip aš pasiilgau tos mielos Kalifornijos saulės!”, – kartą rašė. Galima buvo drąsiai teigti: jei neatsidavimas žmonai, kurią jis labai mylėjo, Simulis išvis nebūtų Los Angeles apleidęs.

Neaiškumai

Simulis Amerikoje turėjo brolių Kazi, apie kurį nieko nežinojo. Tačiau buvo sutikęs sūnėną Vyta, kai šis 1956 metais JAV aviacijoje tarnavo. Aš Vyta irgi pažinojau. Kartą ir jo bute Čikagos Brighton Parke, California gatvėje, buvau. Tas, rodos, buvo 1958 metais, kada Vyta kažkur užmiestyje buvo nusipirkęs taverną. Bet man niekad į galvą neatėjo, kad šis Šimulis (su „paukščiuku”) ir „mano” Simulis yra giminės.

Porą dalykų man buvo neaišku. Gera – buvo pavogta Simulio adresų knygutė. Bet Amerikoje jam reikėjo tik atsiversti abonentų (telefono) knygą, kad surastų bent brolio adresą. Taip pat, jei Simulis buvo sutikęs savo sūnėną Vyta, tai kaip Simulis galėjo nežinoti apie savo brolių – Vyto tėvą? Ir dar: gyveno ilgus metus Los Angeles. Ar bandė prisijungti prie lietuvių bendruomenės? Atrodo, kad ne. Gal jam buvo gėda, kad lietuviškai nebekalbėjo.

Kai aš netiesioginiai bandžiau tuos klausimus iškelti, Simulis man atrašė: „Kodėl aš nustojau rašyti tau ir kitiems yra ilga istorija. Kai susitiksim, aš tau viską papasakosiu.” Taip – buvom sutarę pasimatyti. Pavasarį aš skrendu pas Simulį į Prancūziją!

Straipsnio autorius su savo geriausiu draugu Buddy, šiomis, palyginant su Maroku, gan nuobodžiomis dienomis. Tony Rapšio nuotr.

Bet štai, 2001 metų spalio 7 dieną Simulio žmona man skambina, kad jos „cher Paul-Pierre” jau nebėra... Pasijuto blogai, nuvežė į ligoninę, kur po dviejų dienų gavo širdies priepuolį ir mirė. Prieš tai širdim nesiskundė. Su žmona Simulis buvo išgyvenęs daugiau nei 50 metų. Vaikų neturėjo.

Agadir ir Legionas gyvuoja

Po to baisaus 1960 metų žemės drebėjimo Agadir atsistatė. Visiškai sunaikinta medina (arabų kvartalas) buvo perkelta į naują vietą. Architektai iš viso pasaulio savanoriškai padėjo: pristatė namų, viešbučių, diskotekų, restoranų, golfo lauką. Įrengė naują uostą. Sutvarkė pliažą. Agadir iš negražaus ančiuko tapo gražiausia gulbė. Pasidarė turistų centru. „Atvažiuokit! – kviečia reklama. – Čia saulė šviečia 300 dienų į metus”. Pajūrys pasipuošęs iki neatpažinimo. Net ir didieji turistiniai laivai čia retkarčiais sustoja. Agadir tapo pramintas „Maroko Miami Beach” arba tiesiog „Mažasis Miami”.

O Legionas? Jis tebegyvuoja ir tebežygiuoja. Šiandien į Prancūzų Svetimšalių Legioną užsirašo apie 6,500 naujokų į metus. Bet tik apie 800 baigia nepaprastai sunkų keturių mėnesių apmokymą. Legiono eilėse dabar yra vyrų iš 140 tautų. Be abejo, yra ir lietuvių. Dar 1996 metais skaičiau, kad vienas vyrukas, jau atpylęs penkerius metus Legione, grįžo į Lietuvą ir žada aprašyti savo išgyvenimus.

* * *

Paskutiniame man lietuviškai rašytame laiške, 1949 metais, Simulio paskutinis sakinyš taip skamba:

„Linkiu puikios sveikatos ir Dievo palaimos, kurios ypač tremtyje reikalinga prašyti... juk tik vienintelė mūsų viltis Aukščiausiam, kuris gali mus vėl sugrąžinti į mūsų bočių žemę, kur likę mūsų daugumos tėveliai ir giminės.”

Simuliui, tačiau, nebuvo lemta sugrįžti į bočių žemę. Prancūzų Svetimšalių Legiono garbingas veteranas Paul-Pierre Simulis ilsisi Mehun-sur-Yvre kapinėse, Prancūzijoje. Ilsekis ramybėje...

Pabaiga

* * *

Jei Vyta Šimulis atsilieptų, aš jam mielai atsiųčiau jo dėdės originalų mirties liudijimą ir kiek turiau nuotraukų: R. John Rapsys, 7131 S. Richmond St., Chicago, IL 60629, 773-471-2138.

A † A

RAMUNĖ VILŪNAITĖ
(DIČIENĖ) WIEDERMANN

Mirė 2013 m. rugsėjo 29 d. Vilniuje, Lietuvoje, sulaukusi 77 metų. Sirgo krūties vėžiu.

Gyveno Dana Point, California, anksčiau prie Chicago, Illinois ir Rochester, New York.

Gimė 1936 m. gegužės 30 d. Kaune, Lietuvoje.

Nuliūdę liko: vyras Lars Wiedermann, duktė Rita Dičiūtė-Tumienė iš Simi Valley, CA ir vyras Rimas Tumas; sūnus Raimundas Dičius iš Big Bear Lake, CA su žmona Terri Grassmuck Millson Dicius), anūkas Mark Millson, sesuo dr. Laima Vilūnaitė iš Laguna Woods,CA (buvusi Banionienė) Feldmann, dukterėčia Asta Banionytė iš Alexandria, VA, sesuo Vida Vilūnaitė Heskestad iš Dover, MA ir vyras Gunnar Heskestad, dukterėčia dr. Linda Heskestad Harpole iš Durham, NC ir jos dukros Lauren, Sydney ir Caroline, dukterėčia Krista Heskestad Anderson iš Sudbury, MA su vyru George Anderson ir jos vaikai Sam ir Holly, daug giminių ir pažįstamų JAV ir Lietuvoje. A. a. Ramunė turėjo MBA (verslo administravimo magistrą) Benedictine University, baigė chemijos mokslus University of Rochester. Prieš pensiją dirbo Baxter International viceprezidente. Priklausė Nerijos tuntui, jūrų skautininkė. Gero vėjo sesei Ramunei.

A. a. Ramunės pelenai pervežti į Kaliforniją.
Prašome aukoti City of Hope (www.cityofhope.org).

Nuliūdę artimieji

Palikęs garbingą žemiškojo gyvenimo nueitą kelią

A † A

dr. KAZYS BOBELIS

Jo žmonai DALIAI, pažinusią ją BALF’o veikloje, užjausdama ją, siunčiu jai gailesčio, meilės...

Rožė Ražauskienė

Kunigystė – tai ne profesija,
bet sakramentas

Atkelta iš 8 psl.

Manau, kad kaip ir kun. Kęstutis suprato, jog tie, kurie iškeliauja pirma mūsų, nepabėga iš šio lauko, bet turi savo vaidmenį užtariant mus šiame gyvenime. Jis kliovėsi tuo Adelės ir kitų užtarimu, taip ir pats, dabar iškeliavęs, toliau rems mus savo užtarimu, kaip ir mes privalome prisiminti jį mūsų maldose.

Kun. Kęstutis tikrai buvo Dievo apdovanotas ir gausiai apdovanotas žmogus, kuris atidavė save į Dievo rankas, leido savo talentams atsiskleisti ir veikti. Dabar Viešpats jį pasišaukė. Mes tikime, kad kun. Kęstutis jau išgirdo Viešpaties kvietimą: „Ateik, gerasis ir ištikimasis tarne, ir paveldėk nuo pasaulio sukūrimo tau paruoštą karalystę”.

Ona Kartanas, gyvenanti **Omaha, NE**, kartu su metinės „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė 150 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Nuoširdžiai dėkojame už dosnią paramą.

Joana Drukteinis, gyvenanti **Omaha, NE**, suprasdama nelengvą „Draugo” finansinę padėtį, leidybos išlaidoms sumažinti paaukojo 50 dol. Labai ačiū už paramą.

Marija Eivaitė-Hauser, gyvenanti **Lexington, MA**, kartu su metinės „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Tariame nuoširdų ačiū už paramą.

A † A

VYTAUTAS NAMIKAS

Mirė 2013 m. spalio 11 d., Elmhurst, IL.
Gimė 1925 m. Mažeikiuose.
Vytautas Namikas nuo 1934 m. priklausė Lietuvių skautų sąjungai.

Nuliūdę liko: žmona Alė Masiulytė; sūnus Juozas su žmona Diana ir jos sūnūs David ir John su šeimomis; duktė Jūratė su vyru Larry O’Brien, anūkės Katherine su vyru Mike Rusin, provaikaitis Tyson ir Jennifer su vyru Timothy Brannon; sūnus Rimantas su žmona Cynthia, anūakai Rebecca, Matthew ir Allison. Taip pat liūdi brolis Gediminas Namikas su žmona Jessie, jų sūnūs Tony su žmona Diana ir Steven su žmona Lise ir vaikai Kallna, Benjamin ir Timothy; svainė Felicija Jaunienė, jos dukra Laimutė ir Romas Rupinskai su šeima; svainis Juozas Masiulis su žmona Sniege ir dukromis Irena ir Chaz Bowen su šeima ir Nida Masiulytė; svainė Onutė-Ana su vyru Jiri Jonas.

Vytautas Namikas bus pašarvotas ketvirtadienį, spalio 17 d. nuo 3 val. p. p. iki 8 val. vakaro Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL.

Laidotuvės įvyks penktadienį, spalio 18 d. 9:30 val. ryto iš Petkus Lemont laidojimo namų velionis bus palydėtas į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a. a. Vytautas bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoj gėlių prašome aukoti „Skautų aidui”, šv. Mišioms arba pasirinktai šalpai.

Vytauto Namiko vardu tariame nuoširdų ačiū gerb. giminaičiams, draugams ir bendraminčiams už suteiktas malonias valandas, kai buvome visi kartu.

Alė, Juozas, Jūratė ir Rimantas Namikai

Laidot direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Po ilgos, 91 metus trukusios žemiškos kelionės, 2013 metų spalio 11 d. 8:12 v. v. savo mylimos šeimos apsupta į Amžinuosius namus iškeliavo

A † A

ZOFIJA RIPSKIENĖ-STASIULYTĖ

Gyveno Homer Glen, IL.
Jos gimtinė – gražiosios Joniškio rajono lygumos, Smalių kaime.

Giliame liūdesy liko sūnus Stasys ir Danutė Ripskiai, jų vaikai Vitas ir Tomas; duktė Vida ir Antanas Gilvydžiai, jų vaikai Gita su vyru Justin ir dukrele Claudia, Dalius su žmona Jennifer, jų vaikai Vija ir Kovas.

A. a. Zofija buvo žmona a. a. Vytauto.

Jos taip pat liūdi mirusiųjų brolių ir svainių vaikai Amerikoje ir Lietuvoje; artimi draugai ir pažįstami.

Zofija buvo Šaulių sąjungos ir Lietuvos Dukterų draugijos narė.

Savo gyvenimo saulėlydžio laisvalaikį praleido atidžiai sek-dama lietuvišką spaudą ir megzdama Lietuvos vaikams per Vaiko Vartai į mokslą organizaciją.

Velionė bus pašarvota penktadienį, spalio 18 d. nuo 3 val. p. p. iki 9 val. vakaro Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, spalio 19 d. 9:30 val. ryto iš Petkus Lemont laidojimo namų a. a. Zofija bus palydėta į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti Vaiko Vartai į mokslą labdaros organizacijai arba Draugo fondui.

Liūdintys sūnus ir duktė su šeimomis, anūakai ir proa-nūakai

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Nijolė R. Zdanys, gyvenanti **La Grange, IL**, pratęsė metinę „Drau-go” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Esame labai dėkingi už paramą.

PAS MUS IR APYLINK MUS

■ **Spalio 10 d. šį pasaulį paliko a.a. Stasys Sližys.** Laidotuvės įvyks spalio 15 d. Po 11 val. r. šv. Mišių Dievo Apvaizdos parapijoje velionis bus palydėtas į Holy Sepulchre kapines.

■ **Kun. Jaunius Kelpšas, nuo 2010 metų** ėjęs administratoriaus pareigas Čikagos Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje Marquette Parke, šiomis dienomis Čikagos arkivyskupo Francis George buvo paskirtas parapijos klebonu. Sveikiname!

■ **Rasa Allan Kazlas kviečia į solo spektaklį „Sand and Silence”,** kuris įvyks sekmadienį spalio 20 d., 7 val. v. TADA! Theatre, 15 W. 28th St. (tarp Broadway ir Fifth Ave), Manhattane. Bilietus galima įsigyti www.emergingartiststheatre.org arba prie durų.

■ **Lapkričio 2 d., 2 val. p. p. Apreiškimo** parapija ir NY Ateitininkai kviečia New

Yorko bendruomenę Vėlinių metu prisijungti prie bendro Taize suėjimo ir meditacijos. Vaisės ir pabendravimas tuoj po programos. 259 North 5th Street Brooklyn, NY 11211.

■ **Sekmadienį, lapkričio 3 d. Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų vienuolyne** 600 Liberty Hwy. Putname – Metinis mirusiųjų paminėjimas ir Tikėjimo metų pabaiga. Prašome iki spalio 29 d. pranešti apie savo dalyvavimą telefonu: 860-928-7955 arba el. paštu: sesigne@gmail.com.

■ **Lapkričio 29 d. – gruodžio 1 d. Neringoje** vyks Advento rekolekcijos. Atvykite į šį ypatingą savaitgalį ir prieš šventes susitelkite ties savo santykiu su Dievu. Dėl registracijos prašome teirautis Danos el. paštu: dana@neringa.org. Programos aprašymą bei registracijos informaciją rasite Neringos svetainėje www.neringa.org.

Galite apžiūrėti Šv. Kryžiaus bažnyčią

Lietuviams istorinė ir brangi Šv. Kryžiaus bažnyčia 1746 W. 46th St., Čikagos Back of the Yards rajone yra įtraukta į Čikagos architektūros fondo (Chicago Architectural Foundation) Atvirų durų dienos pastatų sąrašą. Spalio 19–20 d. net 150 Čikagos pastatų, pasižymėjusių savo architektūriniais ypatumais, atvers duris plačiai visuomenei. Šeštadienį, spalio 19 d. nuo 9 val. r. iki 4 val. p. p. bus galima aplankyti ir apvaikščioti didingą Šv. Kryžiaus bažnyčią, kuri lietuvių lėšomis pastatyta 1915 metais. Apsilankę bažnyčioje pastebės nemažai lietuviškų detalių, pvz., dail. Adolfo Valeškos nutapytus keturis didžiulius paveikslus su Lietuvos istorijos vaizdais. Daugiau informacijos apie Atvirų durų dieną rasite tinklalapyje <http://www.openhousechicago.org>

Esate kviečiami būti istorinio „Game Changer” filmo rėmėjais

Šią savaitę bandoma surinkti bent 20,000 dol.

Jauna Amerikos lietuvaitė Rima Gungor, kuria filmą apie Lietuvos nepriklausomybės kovų istoriją, vadinamą „Game Changer”. Dabar ji intensyviai renka medžiagą, filmuoja pasikalbėjimus su žinomais Lietuvos bei išeivijos veikėjais. Jau pavyko pakalbinti Vytautą Landsbergį, muz. Andrių Mamontovą, Angonitą Rupšytę, Gene Sharpe, Gražiną Miniotaitę, dr. Liną Sidrį ir daugelį kitų.

Kad šis projektas toliau vystytųsi, reikia daug lėšų. Visi yra kviečiami prisidėti savo aukomis. Šiuo metu yra pradėtas lėšų telkimo vėjus per interneto tinklalapį www.kickstarter.com. Ten ieškojimo langelyje įrašykite „Gungor Revolution II”. Sekite paaiškinimus ir su kredito kortele galėsite projektui paaukoti. Čia rasite daug informacijos apie kūrėją ir projekto tikslą. Tikslas – iki šeštadienio, spalio 19 d. vidudienio surinkti 20,000 dol. Nesurinkus tos sumos, aukos bus grąžinamos aukotojams. Todėl ypač svarbu nedelsti.

LIETUVIŲ FONDAS
14911 127th Street • Lemont, IL 60439 USA
E-mail: admin@lithfund.org

LITHUANIAN FOUNDATION, INC.
Telephone 630-257-1616
www.lithfund.org

Skelbiamas lėšų telkimo vėjus

Į Lietuvų Fondą (LF), kreipėsi Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio Lietuvų Bendruomenės (PLB) komisijos pirmininkas, Lietuvos Respublikos garbės konsulas Aspen, CO, dr. Jonas Prunskis kartu su žmona dr. Terri Prunskis su pasiūlymu paskelbti

Dr. Jono ir dr. Teri Prunskių „Atitikimo dovanos” lėšų rinkimo vėjų (The Drs. Jonas and Terri Prunskis matching gift drive)

Dr. Prunskiai pridės „Atitikimo dovaną” (matching gift) santykiu 1:1 iki 50,000 dol., prie bendros Lietuvų Fondui aukojamos sumos, kurią aukotojai Lietuvų Fondui suaukos nuo spalio 11 d. iki gruodžio 25 d. ir kuri viršys 2012-aisiais metais jų aukotą sumą.

Dr. Jonas ir dr. Terri Prunskiai šiai „Atitikimo dovanai” (matching gift) skiria iki 50,000 dol. Tiksliai suma priklausys nuo to, kokią sumą LF paaukos aukotojai. Į tą sumą bus įskaičiuotos tik tos aukos, kurios viršys aukotojo 2012 metų aukas Lietuvų Fondui. Šios programos nariais taps tik tie LF nariai arba nauji nariai, kurie savo aukas Fondui perves nuo š. m. spalio 11 d. iki gruodžio 25 d. Šios programos pagrindu bus įsteigtas Dr. Jono ir dr. Terri Prunskių specialios paskirties fondas, administruojamas Lietuvų Fondo. Šio fondo uždirbtas pelnas kasmet bus išmokamas pasirinktam tikslui.

Tel. info. 630-257-1616; www.lietuviufondas.org; e-mail: admin@lithfund.org

Lietuvių Fondo informacija

LR gen. konsulato Čikagoje nuotr.

SVEIKINAME DALYVIUS – IR SIRGALIUS – SU SĖKMINGU MARATONU!

**Mieli „Draugo”
bičiuliai – skaitytojai ir rėmėjai!
Spalio 27 d., sekmadienį, 1 val. p. p.
kviečiame į popietę su DRAUGU
Willowbrook pokylių salėje.**

Bilieto kaina – 60 dol., studentams – 40 dol. Juos užsisakyti prašome „Draugo” administracijoje darbo valandomis. 4545 W. 63rd Str., tel. 773-585-9500.

Dokumentinio filmo apie žymų visuomenininką
dr. Petrą Kisielių

„SIELŲ DAKTARAS”

peržiūra įvyks **spalio 25 d.,
penktadienį, 7 val. v.**

**DRAUGO laikraščio redakcijoje
4545 West 63 gatvėje Čikagoje**

Peržiūroje dalyvaus svečias iš Lietuvos, šio filmo prodiuseris, publicistas bei žurnalistas **Vidmantas Valiušaitis**.

Automobilius galėsite saugiai pastatyti uždaramame DRAUGO kieme.